

TIMO NIKKILÄ

UUSI AIKA

Elämää tietoisesti ja vapaana

ELÄ SIINÄ MITÄ ON!

Miksi elämämme tuntuu usein tyhjältä ja olemme tyytymättömiä? Koska elämä ei tapahdu siinä mitä ei ole, vaan siinä mitä on.

Elämästä voi nauttia, kokea hyvyttä ja mielekkyyttä, kunhan vain elämme siinä mitä on ja ilmenee.

© Timo Nikkilä 2020

SISÄLLYSLUETTELO

Alkusanat.....	6
Luottamus elämään	7
Näkemyksiä uudesta ajasta	8
Uuden ajan elämänfilosofia	11
Uuden ajan elämänfilosofia	12
Ekologisesti ja eettisesti hyvä elämä	14
Mitä uusi aika on ja ei ole	16
Vapauden, todellisuuden ja elämän puolesta	20
Milloin uusi aika alkaa	21
Irti erillisyydestämme.....	24
Mitä uusi aika on.....	25
Elämäntapamme on addiktio.....	26
Herääminen todellisuuteen on se mitä tarvitsemme	28
Tarvitsemme todellisuus pohjaista elämää.....	32
Yhteys elämään poistaa kuolemanpelkomme.....	35
Uusi elämä uudessa ajassa.....	38
Uusi elämä vapaudessa.....	39
Vapaus ja itsestä vapaa tietoisuus.....	43
Mitä vapaus on?	46
Uusi evolutiivinen maailmankuva.....	48

Jokainen päivä on ainutkertainen	50
Herääminen uuteen aikaan ja siinä eläminen	52
Onnellisuus	54
Mielekästä tekemistä ja aitoa elämäniloa.....	55
Rajaton ja läpinäkyvä elämä	58
Uusi yhteisöllisyys – yhdessä yhtenä.....	61
Luottamus elämään.....	63
Uusi aika antaa sinulle uusia herkkyyksiä.....	64
Uuden ajan lähestymistapa ihmisenä kehittymiseemme	67
Ihmisenä kasvaminen täyteen ihmisyyteen	68
Elämä ei ajattelemalla parane	70
Uusi lähestymistapa – ylhäältä alaspäin	71
Sisällämme on kaipaus johonkin	75
Etsijän matkasta ja sen tarpeellisuudesta	80
Kuka voi herätä todellisuuteen.....	82
Hyvän ja mielekkään elämän salaisuus.....	84
Vaihtoehto perinteisille itsensä löytämisen opeille ..	87
Se keskittyy siihen mitä on, ei siihen mitä ei ole	91
Miten uuteen aikaan pääsee	94
Todellinen meditaatio	98
Askel kerrallaan uuteen aikaan.....	100
Uuden ajan tavoite	101

Uusi elämämme perusta.....	103
Uusi elämäntapamme	105
Polku uuteen elämään.....	106
Uusi elämänasenteemme	107
Maapallo ja elinvoimamme	107
Ihmisyys ja toistemme kohtelu.....	108
Eläminen todellisuudessa	108
Todellinen olemuksemme	109
Elämäntapamme on nyt pakoa todellisuudesta	109
Elämä todellisuudessa hävittää riippuvuutemme ...	109
Elämän puolesta	110
Lopuksi	112
Hyvä elämä on mahdollinen	113

Luottamus elämään on elämämme elämistä tavalla, jolla elämä itse sitä elää. Se on luottamusta elämään ja elämästä kumpuavaa energiaa, joka luo luottamusta ja tulevaisuuden uskoa elämäämme.

Me emme voi pelastaa maailmaa ja suurta osaa luonnosta edessämme olevasta kurjistumisesta, mutta me voimme "pelastaa" itsemme hyvään elämään.

Lopulta se tulee myös meidän kaikkien eduksi pitkällä tähtäimellä, kun ymmärrämme olevamme yhtä ja samaa elämää ja sopeutamme oman elämämme elämän kokonaisuuteen ja koko elämän eduksi.

ALKUSANAT

Luottamus elämään on todeksi tullutta kaipausta löytää todellinen itseytemme, joka ei tarvitse uskomuksia eikä pyhiä kirjoituksia tätä selittämään.

Me löydämme todellisen itsemme elämästä itsestään ja yhteydestämme toisiimme, luontoon ja elämään sen kaikessa rikkaudessaan.

Luottamus elämään

Meidän tulee nyt antautua elämälle itselleen, jotta voimme löytää toivon ja rohkeuden elämäämme. Meidän tulee nähdä todellisuus sellaisena kuin se on nyt, ei sellaisena kuin se oli joskus. Vain näkemällä todellisuuden sellaisena kuin se on ja elämällä siinä, voimme löytää tien eteenpäin ja ratkaista aikamme ongelmat, ja luoda tulevaisuuden, joka on mahdollinen meille kaikille ja kaikelle elämälle.

Kysymys on siitä uskotko jonkin toisenlaisen ihmisyyden, elämän ja maailman olevan mahdollista vai et. Jos et usko, niin olet kiinni nykyisessä elämässäsi. Mutta jos uskot, niin sinussa heräävät toivo ja rohkeus ja pystyt elämään elämäsi paremman elämän toivossa, kunnes oivallat sen olevan mahdollista jo tässä ja nyt.

Emme ole aiemmin päässeet kokemaan tällaista ihmiskunnan murroskohtaa kuin mikä nyt on edessämme. Murrosta uuteen ihmisyyteen. Ihmiskuntamme osalta kysymys on elämästä ja kuolemasta, luonnon osalta sen monimuotoisuuden ja elinvoiman radikaalista vähentymisestä tai elpymisestä jo sille aiheuttamastamme tuhosta.

Kun sinulle syntyy usko uuteen ihmisyyteen ja ymmärrät, että se on evolutiivisesti mahdollista ja myös todennäköistä, niin silloin passiivisuus elämässäsi vaihtuu toimintaan ja aktiivisuuteen uuden elämän luomiseksi. Alat haastamaan itseäsi nähdäksesi itsesi, elämäsi ja

todellisuuden ympärilläsi yhä selvemmin ja sellaisena kuin ne uuden ihmisyyden mukaan todellisuudessa ovat.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta.

Näkemyksiä uudesta ajasta

Hyvä ja mielekäs elämä tapahtuu aina siinä mitä on, ei siinä mitä ei ole, on ollut tai tulee olemaan. Se ei tapahdu ajatuksissa tai tunteissa menneestä tai tulevasta, vaan siinä mitä on.

Hyvä on elämän ominaisuus ja mielekkyys sitä eteenpäin vievä voima. Ne eivät synny meistä itsestämme, kun olemme erillisiä siitä mitä on, vaan yhteydestämme elämään ja sitä eteenpäin vievään evoluution elinvoimaan, jotka ovat myös meidän todellinen olemuksemme.

Uusi aika on oivallus hyvästä elämästä kaikille, ei kenellekään erityisesti. Elämä on hyvää, kun se on hyvää kaikille ihmisille ja elonkehän osallisille. Me emme voi elää hyvin, jos maapallomme ja sen elonkehä ei voi hyvin.

Uusi aika on oivallus maailmasta, jolla on tulevaisuus ja joka on mahdollinen. Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen ja toteutettavissa enää pitkään, eikä se tarjoa tulevaisuutta meille kaikille ja elonkehän osallisille. Uusi aika luo maailman, jolla on tarjota tulevaisuus kaikille elonkehän osallisille.

Elämä on aina yksi ja kokonainen. Erillisyytemme ja sen kokeminen ovat illuusiota, vaikka tuntuvatkin hyvin

todellisilta. Uusi aika paljastaa elämän ykseyden, että se on yksi ja kokonainen elämän tapahtuminen. Elämää ei voi pilkkoa osiin, se on yksi tai sitä ei ole ollenkaan. Me voimme pilkkoa elämän ja todellisuuden osiin, mutta tämä on vain näennäistä. Me emme voi ottaa elämästä irti subjektia eli tekijää tai kohdetta eli objektia, koska elämä on aina yksi tapahtuminen.

Uusi aika on oivallus, että maapallomme tarjoamat resurssit ovat koko ihmiskunnan ja muiden elonkehän osallisten yhteinen perintö, joka kuuluu kaikille. Mikä on hyvää maapallolle, on hyvää meille ja se mikä on pahaa maapallolle, on pahaa myös meille. Meidän ihmisten tulisi ottaa oppia siitä, kuinka elämä luo toimivia ja ekologisesti kestäviä ekosysteemejä.

Hyvän ja mielekkään elämän edellytykset eivät löydy mielemme luomista elämästä erillään olevista innovaatioista, järjestelmistä tai ideologioista, vaan sellaisista, jotka ovat harmoniassa elämän periaatteiden kanssa.

Me olemme yhtä ja samaa elämää kuin muukin luonto, emmekä voi elää siitä irrallaan aiheuttamatta itsellemme vakavia ongelmia. Luonnollista yhteyttämme luontoon ja elämään itseensä, ei voi palauttaa menemällä takaisinpäin menneisiin olosuhteisiin, vaan luomalla siihen yhteyden laajemmalla tietoisuuden tasolla, jolloin ymmärrämme ja koemme, että olemme yhtä luonnon ja kaiken kanssa.

Me voimme mennä eteenpäin omassa kehityksessämme, emmekä ole sidottuja siihen näkemykseen todellisuudesta, jossa nyt elämme. Voimme omaksua uuden näkemyksen elämästä ja evoluutiosta sitä eteenpäin vievänä voimana myös itsemme ja yhteiskuntiemme osalta.

Löydämme hyvän ja mielekkään elämän, kun elämme mahdollisimman paljon todellisuuteen perustuen eikä siitä tekemäämme kuvaan perustuen. Uusi aika on mahdollinen ja totta. Se on saavutettavissamme, kunhan vain avaudumme todellisuudelle ja elämälle sellaisina kuin ne ovat. Ei sellaisina kuin kuvittelemme niiden olevan.

Uusi aika tekee välttämättömydestä hyveen. Se luo vähemmästä enemmän. Me olemme uusi aika, se on meidän näköisemme.

Uusi aika on todeksi tullut utopia uudesta maailmasta. Se on ihmisen kokoinen maailma, ei järjestelmien. Se on se mitä olemme, siinä mitä on, nyt.

UUDEN AJAN ELÄMÄNFILOSOFIA

Uudessa luonnollisessa ihmisyydessämme löydämme tasapainon oman itsemme, toistemme, luonnon ja maailman kanssa. Emme ole enää vaaraksi itsellemme emmekä muullekaan elämälle maapallollamme.

Uusi ihmisuus antaa suunnan ja tavoitteen, jota kohti kulkea. Se kertoo, miten voisimme elää toisin, että on mahdollista löytää uusi tapa elää, ja että se on evolutiivisesti täysin mahdollinen.

Uuden ajan elämänfilosofia

Kun joudumme todistamaan terroritekoja tai väkivaltaa, niin meissä heräävät viha ja puolustautuminen ja suvaitsevaisuutemme joutuu koetukselle. Myöhemmin toivottavasti ymmärrämme, ettei tämä edistä ratkaisun löytymistä tai lisää omaa ymmärrystämme. Meidän tulee ymmärtää miksi suhtaudumme tuolla tavalla ja mitkä ovat ne perussyt, jotka ajavat väkivaltaan.

Me elämme nyt vastakkainasettelusta, eriarvoisuudesta, itsekkäistä eduistamme ja omamme puolustamisesta. Koemme olevamme parempia ja arvokkaampia kuin muut, riippumatta siitä keitä nämä muut ovat, kunhan eivät ole "meitä". Vasta kun nämä väkivaltaan johtavat syyt häviävät, häviävät niiden aiheuttamat ilmiöt.

Uudessa ajassa on kyse uudesta elämänfilosofiasta, joka on merkityksessään yhtä suuri kuin on ollut uskontojen ja myöhemmin tieteellisen ja materialistisen todellisuuskäsityksen synty. Mikään vähempi ei näytä riittävän siihen, että nykyinen "uskomuskuplamme" saataisiin rikki ja alkaisimme elää todellisuudessa ja elämässä, jonka maapallomme ja ihmisyytemme parhaimmillaan meille mahdollistaisi. Me tarvitsemme nyt uskomusten vallankumousta, joka hävittää nämä nykyistä uskomuskuplaamme ylläpitävät rakenteet ja illuusiot.

Emme pysty millään tunteisiin tai järkeen perustuvilla faktoilla tai väitteillä saamaan meitä heräämään todellisuuteen. Vain "järisyttämällä" ihmisyytemme

perusteita, voimme haastaa itsemme katsomaan todellisuutta sellaisena kuin se on ja muuttamaan oman itsemme ja elämämme perustan. En usko, että vähempi riittää.

Uusi aika on elämänfilosofia, joka muuttaa kaiken siinä, miten näemme oman itsemme ja suhteemme toisiimme, elämään, evoluutioon, maailmaan ja jopa maailmankaikkeuteen.

Tiedän, että moni kavahtaa tätä näkemystä uudesta ajasta ja pitää sitä utopiana tai suuruudenhulluna idealismina, ja sanoo sen olevan jotakin uskonnollista paatosta ja julistamista. Mutta tämä osoittaa vain, että me pelkäämme sitä muutosta, jonka näemme uuden ajan meille tuovan ja merkitsevän.

On sanottava suoraan, ettei uutta aikaa ja sen uutta todellisuuskäsitystä, ja sille perustuvaa uutta elämää ja aikaa, voi ymmärtää nykyisestä todellisuus- ja ihmiskäsityksestämmme käsin. Sitä ei voi sovittaa ihmiskeskeiseen ja erillisyyteen perustuvaan näkemyksemme, vaan näistä nykyisistä näkemyksistämme pitää luopua, ymmärtääksemme mistä uudessa ajassa on kysymys.

Uusi aika on uusi todellisuus eikä sitä voi sisällyttää nykyiseen. Jos niin tekee, niin se vie vain kauemmaksi todellisuudesta uusiin uskomuksiin.

Ekologisesti ja eettisesti hyvä elämä

Uuden ajan elämänfilosofia on kuvaus siitä, miten pitäisi elää ja kuinka sen voi elää todeksi omassa elämässään. Se on **todellisuustietoisuuteen** ja **elämäyhteisyyteen** perustuva ekoettinen elämänfilosofia, kuinka elää ekologisesti ja eettisesti hyvää elämää.

Se on näkemys, kuinka ihmiskunta voisi säilyä lajina ja selviytyä aiheuttamastaan ja käynnissä olevasta ekologisesti katastrofista, joka on uhkaamassa ilmastonmuutoksen, luonnon monimuotoisuuden heikentymisen, ekosysteemien hajoamisen ja maapallon elinympäristöjen tuhoutumisen vuoksi elämäämme ja tulevaisuuttamme.

Todellisuustietoisuudella tarkoitamme, että näemme todellisuuden sellaisena kuin se on ilman ajatustemme, uskomustemme, kuvitelmiemme ja haaveidemme luomaa näennäistä ja luotua todellisuutta. Elämme siinä mitä on ja tapahtuu, emme luodussa uskomustodellisuudessa.

Todellisuustietoisuus on tietoisuuden laajin taso, joka kattaa kaiken. Se yhdistää tietoisuuden tilan, sen miten koemme todellisuuden, ja tietoisuuden tason, sen kuinka tulkitsemme todellisuutta, yhdeksi ja kokonaiseksi elämän kokemiseksi. Emme jaa enää kokemustamme sisäiseen ja ulkoiseen, vaan ymmärrämme, että ne molemmat ovat yhtä ja samaa tietoisuuden ilmentymää, että todellisuuden dualismikin on luotua ja näennäistä.

Elämäyhteisyydellä tarkoitamme, että ymmärrämme ja koemme olevamme yhtä ja samaa elämää kaiken muun elämän kanssa, että me emme ole erillisiä emmekä riippumattomia luonnosta, sen elinvoimasta, monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista. Uudessa ajassa luomme uuden yhteyden itseemme, toisiimme, luontoon ja maailmaan elämän kautta ja ymmärrämme, että vain yhdessä voimme pelastua edessämme olevasta ekologisesta ja sen luomasta sosiaalisesta katastrofista.

Ekoeettisyydellä tarkoitamme, että ristiriita itsemme, toistemme, maailman ja luonnon välillä on hävinnyt. Elämme ekologisesti ja eettisesti kestävällä tavalla. Oma elämäntapamme on tasapainossa luonnon ja luonnonvarojen käytön kanssa, elämme luonnon ekologisten rajojen sisällä.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta. Mikä on hyvää luonnolle, on hyvää meille. Elämme ihmisyytemme eettisten rajojen sisällä.

Aiempaan traditionaaliseen maailmankuvaan kuulunut ja uskontojen lupaama ”yksilön pelastautuminen iankaikkiseen elämään kuoleman jälkeen”, muuttuu nyt uuden ajan evolutiiviseen maailmankuvaan kuuluvaksi ”kollektiiviseksi ihmiskunnan pelastautumiseksi ja elämäksi todellisuudessa”. Nyt ihmiskunnan tulevaisuus ja sen pelastaminen on ”korkeampi voima”, joka saa meidät nöyrytmään luonnon ehdoille ja siten pelastamaan itsemme.

Nyt panoksena on ihmiskunnan eloonjääminen. Uusi aika tarjoaa vaihtoehdon nykyiselle elämällemme ja aidon mahdollisuuden pelastua tuholta.

Mitä uusi aika on ja ei ole

Olemme lähestymässä suurta murrosta uuteen aikaan, joka tulee muuttamaan kaiken siinä, kuinka järjestämme elämämme ja elämme elämäämme. Tämä suuri murros on evolutiivinen, luonnon oma vastaus aikamme ongelmien ratkaisemiseksi. Ilman meitä, sinua ja minua, se ei tule kuitenkaan onnistumaan.

Olemme tulossa **tietoisien evoluution vaiheeseen**, jossa me itse luomme tulevaisuutemme ja päätämme, minkälainen siitä tulee. Elämän evolutiivinen prosessi tarjoaa meille tähän avaimet, mutta meidän itsemme on niitä käytettävä ja avattava ovi tulevaan.

Uuden ajan todellisuuskäsitys, maailmankuvat ja arvot eivät ole helposti omaksuttavissa tai ymmärrettävissä, ennen kuin tietoisuutemme elämästä on uuden ajan mukainen. Siksi ymmärtämistä helpottaa, kun lähestymme uutta aikaa myös siitä käsin mitä se ei ole, joka kuvastaa siis sitä minkälainen nykyinen maailmamme on.

Uusi aika ei ole minäkeskeinen. Se ei tulkitse maailmaa itsestämme, luodusta omakuvastamme käsin, vaan ymmärtäen, että luomamme omakuva on vain uskomuksiemme luoma kuva itsestämme ja maailmasta, ei itse todellisuus.

Uusi aika ei perustu uskomuksiin tai luotuihin "totuuksiin" ihmisydestä, elämästämme tai maailmasta, vaan siihen miten asiat ovat, miltä ne todellisuudessa näyttävät olevan ilman niihin liitettyjä arvokäsityksiä tai uskomuksia.

Uusi aika ei lähesty yksilöllisiä, yhteiskuntamme tai maailmamme ongelmia niistä itsestensä käsin, vaan pyrkii ensin ymmärtämään niiden taustalla olevia todellisia, evolutiivisia yksilöllisiä tai yhteisöllisiä syitä, ja tämän kautta hakemaan niihin uusia ratkaisuja uuden ajan tietoisuudesta käsin.

Uusi aika ei näe aikamme järjestelmiä meidän itsemme luomina, vaan ymmärrämme, että ne ilmentävät sitä todellisuus- ja ihmiskäsitystä ja maailmankuvaa, joihin perustuen ne ovat syntyneet. Ne ovat evolutiivisen prosessin tuottamia, mutta ihmisten toimeenpanemia ja ovat nyt joutuneet ristiriitaan vallitsevien elinolosuhteidemme kanssa.

Uusi aika ei syyllistä meitä, eliittiä, päättäjiä tai johtajia aikamme haasteista henkilökohtaisesti, vaan ymmärrämme että toimimme näiden syntyneiden järjestelmien ja niiden perustana olevien todellisuus- ja ihmiskäsitysten ja maailmankuvien pohjalta, ja usein tiedostamatta tätä evolutiivista syytä käyttäytymisellemme. Syy on puutteellisessa ja rajallisessa tietoisuudessamme, ei meissä.

Uusi aika ei keskity rakentamaan uutta maailmaa ja sen talous- ja yhteiskuntajärjestystä, vaan ymmärrämme, että

ne syntyvät meidän toimestamme luonnollisesti ja elämästä käsin, kunhan olemme uuden ajan maailmankuvat ja arvot sisäistäneet. Uusi maailma ei voi syntyä nykyiseltä pohjalta, nykyisellä tietoisuudella, vaan edellyttää ensin suurta murrosta uuteen aikaan.

Uusi aika on kuvaus, kuinka maailmamme muuttuu, kun vaihdamme nykyisen todellisuuskäsityksemme ja maailmankuvamme uuteen, elämälle myönteiseen luonnolliseen todellisuuskäsitykseen ja maailmankuvaan.

Jos haluamme estää ilmastonmuutoksen kärjistymisen ja luonnontuhon kiihtymisen, jotka johtavat maailmaan, jossa kenenkään ei ole hyvä elää, ja suuren osan jopa mahdotonta, tulee meidän haluta terveellistä, hyvää ja mielekästä elämää itsellemme ja toisillemme.

Pystyäksemme tähän, tulee meidän laajentaa tietoisuutemme itse- ja ryhmäkeskeisyydestä, järjestelmä- ja valtiokeskeisyydestä sekä maailma- ja ihmiskeskeisyydestämme elämäkeskeisyyteen. Silloin alamme nähdä "metsän puilta", silloin nämä nykyiset todellisuutemme näkemistä estävät rajat häipyvät ja näemme elämän kokonaisuudessaan. Silloin ihmiskunta ja maapallo ovat "uusi kotimme", jonka hyvinvoinnista huolehtiminen on omasta hyvinvoinnistamme huolehtimista.

Tietoisuutemme laajentuessa elämäkeskeiseksi, oma elämämme muokkautuu lähes automaattisesti luonnolliseksi, terveelliseksi, hyväksi ja mielekkäästi. Silloin

teemme elämäämme vaikuttavia päätöksiä todellisuuteen perustuen, emme rajallisiin ja luotuihin todellisuuksiin perustuen.

En usko, että pystymme torjumaan tai edes hidastamaan ilmastonmuutosta ja luonnontuhoa, jos emme laajenna tietoisuuttamme, ja anna oman elämämme tulla sellaiseksi, että se itsessään jo vähentää luontorasitustamme kaikessa mitä elämässämme teemme.

Yksittäiset lihansyönnin tai lentämisen välttämiset tai rajoittamiset eivät auta, vaikka tietenkin osaltaan vähentävät päästöjä, jos ne korvautuvat jollakin muulla kulutuksella, jolloin kokonaispäästömmme ja luontorasituksemme eivät alene.

Vasta kun oma elämämme on omasta tahdostamme ja sisäisestä välttämättömyydestä kestävä ja vastuullista, niin silloin myös ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon torjuminen ovat mahdollisia ja onnistuvat. Ja vaikka oma vaikutuksemme onkin pieni, niin ”pienistä puroista ne suuret joetkin ja valtameret vetensä saavat”.

Tulemme näkemään kiivasta väittelyä sosiaalisessa ja perinteisessä mediassa poliitikkojen ja kansalaisten keskuudessa, kun yritämme vähentää päästöjä tai muuta luontorasitustamme. Jokaiselle muutokselle löytyy oma eturyhmänsä sitä puolustamaan. Vastakkainasettelu kasvaa eikä tuloksia saada aikaiseksi.

Näkökulmamme on koko ajan yksittäisissä "tempuissa" eikä koko elämäntavassamme, joka on kestävä. Pitäisi

keskittyä siihen miten uusi elämäntapamme olisi hyvä ja mielekäs ja tuottaisi aitoa elämäniloa ja hyvinvointia meille kaikille.

Nyt yleinen käsitys on usein, että joudumme luopumaan itsellemme tärkeistä asioista, elämästämme tulee kurjaa, en pärjää ilman sitä ja tätä. Todellisuus on juuri päinvastoin. Alun luonnollisen hämmennyksen jälkeen uudesta kestävästä ja vastuullisesta elämästämme tulee ihan yhtä luonnollista kuin nyt on kestämatön ja vastuuton elämäntapamme.

Vapauden, todellisuuden ja elämän puolesta

Vuosi 2019 oli kasvavan ilmastoliikkeen ja varsinkin nuorten tulevaisuushuolen heräämisen vuosi. Se herätti maailmanlaajuisesti niin kannatusta kuin vastustusta, ja synnytti uusia kansalaisliikkeitä, kuten Extinction Rebellion, ajamaan muutosta etupäässä nykyiseen poliittiseen toimintaan. Mutta onko näissä parempaa maailmaa ajavissa liikkeissä ja uudessa ajassa eroja?

Merkittävin ero uuden ajan ja lähes kaikkien muiden tahojen ja kansalaisliikkeiden välillä, jotka haluavat parempaa maailmaa, on että uusi aika keskittyy vapauteen, todellisuuteen ja elämään, josta hyvät asiat kumpuavat. Nykyiset liikkeet haluavat päästä irti, pois jostakin, vastustavat sitä mikä ei kuulu hyvään maailmaan.

Ne haluavat poistaa "huonon", mutta jättävät sitten "hyvän" omilleen. Näin toimiessaan sitä parempaa maailmaa ei kuitenkaan synny, koska vapaus ja todellisuus,

jotka luovat todellisen hyvän elämän, eivät ole näiden liikkeiden perustana ja lähtökohtana. Uusi aika on tässä mielessä täysin ”uusi liike”, sillä se on vapauden ja todellisuuden ja niistä kumpuavan hyvän elämän ja maailman puolesta toimiva.

Ilman nykyisten kansalaisliikkeiden ja uuden liikkeen välisen eron tunnistamista ja tunnustamista, ei synny aidosti uutta elämää ja maailmaa. Vanha maailma jatkaa, mutta josta on saatu ehkä jotakin huonoa poistettua, kunnes taas uutta huonoa ilmenee.

Ongelmana on, että vanha maailma ei voi jatkaa, koska se on ajautumassa umpikujaan itsensä kanssa. Se on ajamassa meidät eloonjäämiskamppailuun toistemme ja elämän kanssa, koska sen perusta on ristiriidassa oman itsemme, toistemme ja luonnon kanssa. Vain tämän nykyiseen elämäämme sisältyvän ristiriidan ratkaiseminen voi luoda elämän ja maailman, jolla on tulevaisuus. Vapaus luodusta itsestä, omakuvasta, erillisyydestä ja todellisuuden näkeminen sellaisena kuin se on, ratkaisevat tämän ristiriidan.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan vapauden, todellisuuden ja elämän puolesta.

Milloin uusi aika alkaa

Uusi aika alkaa, kun tiedostavat ja valistuneet paremman maailman puolesta toimivat ihmiset muuttavat maailman muuttamisen näkökulmansa, nykyisen poliittisen ja taloudellisen järjestelmän vastustamisesta ja ratkaisujen

odottamisesta niiltä, elämän puolesta toimimiseen. Siihen asti elämme vanhaa aikaa.

Kun elämän puolesta -näkökulma alkaa saada kannatusta, niin oivallamme, että juuri tämä näkökulman vaihto on ratkaiseva tulevaisuutemme suhteen. Siihen asti jatkamme kohti varmaa tuhoa.

Nyt vielä kuiskimme tyhjyyteen, mutta jonakin päivänä maailma vastaa ja pelastustyöt alkavat. Alamme sopeuttaa kulutustamme alaspäin ja luoda uutta kestävämpää elämäntapaa. Siihen asti uusi aika on vielä vain toteutumaton idea.

Vasta kun uskomme, sitten luotamme ja lopulta tiedämme, että uusi aika on mahdollinen, voimme sen toteuttaa. Uusi aika ja sitä kuvaavat tekstit tuovat tämän mahdollisuuden näkyväksi ja toimivat uskon, luottamuksen ja tietämisen herättäjänä.

Muutama päivä sitten katsoin dokumenttia kuulennoista ja -kävelystä vuodelta 1969. Silloin kuvat maapallosta avaruudesta päin kuvattuna osoittivat meille, että elämme yhdessä samalla maapallolla, että maapallo on yhteinen ja ainoa kotimme. Ehkä jonakin päivänä uusi aika näyttää meille, että me olemme yhtä ja samaa elämää kaiken elämän kanssa.

Sitä miten uusi aika tämän meille näyttää, en osaa sanoa. Miten kollektiivinen tietoisuutemme laajenee näkemään elämäyhteisyytemme itsemme ylitse ja tavalla, joka ei jätä jossittelun varaa. Ehkä jonakin päivänä saavutamme

kriittisen massan uutta elämäyhteisyyttä korostavaa tietoisuutta, ja se räjäyttää tietoisuuden laajentumisen vauhtiin.

Tietoisuuden laajentuminen antaa meille vapauden ja vastuun toimia elämän puolesta. Niitä ei tarvitse erikseen opetella, niitä ei voi valita tai tehdä, eikä tietoisuuden laajentuminen ole helppoa eikä vaikeata. Vapaus ja vastuu syntyvät, kun valmius tietoisuuden laajentumiseen on syntynyt.

Evoluutiolla on suunta, vaikka mitään erityistä tavoitetta ei sisälläkään. Se menee eteenpäin ja sopeuttaa elämää sen itsensä luomiin elämän olosuhteisiin. Niin kauan kuin nykyinen ristiriita itsemme ja elämän välillä säilyy, emme löydä sellaista rauhaa, levollisuutta ja optimismia, jotka lopettaisivat vastustamisen ja taistelumme toisiamme, luontoa ja järjestelmäämme vastaan. Vasta kun tämän ristiriidan aiheuttanut erillisyyden kokemuksemme häviää ja oivallamme olevamme yhtä elämän kanssa, alamme toimia luonnollisesti ja vapaasti elämän puolesta.

Silloin toiminta elämän puolesta on yhtä luonnollista kuin nyt elämän vastustaminen.

IRTI ERILLISYYDESTÄMME

Kun elämme siinä mitä on, niin se tuottaa meille onnellisuutta ja tyytyväisyyttä elämäämme, koska tarve jollekin muulle, jonka erillisyytemme luoma tyhjyyden tunne meille loi, on poissa.

Elämme siinä mitä on, kaikki on hyvin, mitään ei puutu – se mitä on, riittää.

Mitä uusi aika on

Uuden ajan uusi ihmisyyys, uusi todellisuus, uusi elämäntapa ja uusi maailma syntyvät, kun pääsemme irti erillisyyden kokemuksestamme ja lopetamme taistelumme toisiamme ja luontoa vastaan.

Uusi aika on lupaus ja kuvaus siitä mitä elämä voisi olla, kun otamme irtioton erillisyyden kokemuksestamme ja elämme siinä mitä on, kun näemme todellisuuden sellaisena kuin se on. Uuden ajan elämäntapa, valistunut yhteiskunta ja uusi ihmisyytemme ilmenevät sitten luonnostaan ja luonnollisesti ja elämäntapamme asettuu luonnon ekologisiin ja ihmisyytemme eettisiin, elämäkeskeisiin mahdollisuuksiin.

Nykyihmisen "ongelma" lähtee erillisyyden kokemuksestamme, joka tekee meistä erillisiä muista. Tämä puolestaan luo oman puolustamisen, eriarvoisuuden ja vastakkainasettelun, jossa pitää taistella muita "erillisiä", ihmisiä ja yhteisöjä vastaan kuten heimoja, kansoja, valtioita, eturyhmiä ja puolueita. Tämä taistelu ilmenee sitten valtajärjestelminä, sotina, väkivaltana, kulutuskilpailuna toistemme kanssa ja taisteluna luonnon kanssa, jota pyrimme manipuloimaan ja muokkaamaan, jotta itse menestyisimme paremmin.

Koettu erillisyytemme synnyttää sisäisen ristiriidan, jota olemme pyrkinneet edellä mainitun taistelun lisäksi ratkaisemaan magiikan, mystiikan, uskontojen, ismien, ideologioiden, tieteen tai humanismin avulla, joissa

olemme etsineet "itseämme" ja ratkaisua tähän erillisyyteemme.

Erillisyyden ymmärtäminen vain luotuna kuvana ja sen häviäminen, avaavat tien ulkoisen erillisten välillä käydyn taistelun ja sisäisen itsemme etsimisen ratkaisemiseksi, ja lopulta taistelun loppumiseen ja tämän erillisen itsen häviämiseen.

Uusi aika on erillisyyden häviämistä, josta sitten syntyy uusi maailma. Jos emme tästä erillisyydestämme halua luopua, niin nykyinen meno jatkuu ja vie meidät lopulta tuhoon. Uusi aika tarjoaa uuden alun ihmiskunnalle.

Kaikki on siis kiinni erillisyyden kokemuksen häviämisestä ja sen kautta syntyvästä uudesta ajasta ja uudesta ihmisestä. Vain herääminen todellisuuteen ja elämään ilman erillisyyttä, avaavat oven uuteen aikaan.

Elämäntapamme on addiktio

Nykyinen elämäntapamme on addiktoivaa ja tuhoisaa pahimmillaan. Riippuvuutemme kaikesta ulkoisesta on erillisyydestämme syntynyttä ja luo kärsimystä ja tyhjyyttä sisällemme, jota pakenemme ja yritämme poistaa. Mutta vasta kun luovomme erillisyydestämme, voimme löytää elämän, joka ei ole tyhjää eikä siinä ole kärsimystä.

Uuden ajan analyysi nykymaailmastamme ja ratkaisu sen haasteisiin on hyvin selkeä: erillisuus on luonut nykyisen maailman ja sen ongelmat kaikilla elämänaloilla ja vain erillisyydestä irtaantuminen voi ne ratkaista. Erillisyydestä

irtaantuminen edellyttää uutta suhdetta niin omaan itseemme, toisiimme, luontoon ja koko elämään, ja jotka perustuvat uudelle elämämyönteiselle todellisuuskäsitykselle ja maailmankuvalle. Erillisyydestä vapautuneet ihmiset luovat uuden maailman, joka ei enää ole ristiriidassa oman itseemme, toistemme, luonnon ja elämän kanssa.

Vaikka erillisyys, sen kokeminen, ymmärtäminen, oivaltaminen ja siitä luopuminen, on vaikea aihe, niin siihen meidän tulisi keskittyä, koska kaikki muu seuraa siitä. Erillisyyden avulla ymmärrämme miksi olemme pulassa ja miten voimme siitä selviytyä tästä erillisyydestämme luopumalla. Kaikki muu on lopulta vain tämän erillisyyden kohtaamisen välttelyä, eikä johda meitä eteenpäin kohti ratkaisua.

Erillisyys luo rajat meidän ja kaiken muun väliin. Se luo tarpeen puolustaa omaa, se luo turvattuutta ja yksinäisyyttä syvällä ihmisyytemme ytimessä. Se luo tyhjyyden tunteen elämäämme. Elämä meissä tietää, että me olemme yhtä. Tätä tyhjyyttä ei voi mikään muu täyttää kuin elämä.

Teknologia, viihde, päihteet yms. ovat pyrkimyksiä välttää erillisyyden kokemuksestamme syntyvää tyhjyyttä ja sen luomaa kärsimystä, ne ovat tämän erillisyyden kohtaamisen välttämistä. Mutta päästäksemme niistä irti tulee meidän kohdata tyhjyys ja kärsimys ja ymmärtää mistä ne syntyvät, ne syntyvät erillisyyden kokemuksestamme. Lähes koko nykyinen elämämme on

pyrkimystä välttää erillisyyden kohtaamista, mutta se meidän on tehtävä yksilöinä ja kollektiivisesti, jos aiomme selviytyä ”kuivin jaloin” edessämme olevista haasteistamme.

Erillisyys on myös juurisyy, joka on nykyiset maailmankuvat ja arvot luoneet, ja jotka sitten nykyisin ilmenevät valitettavasti huonoimman kautta itsekeskeisyytenä, itsekkyytenä, ahneutena, luonnon hyväksikäyttönä, taloudellisena ja sosiaalisena eriarvoisuutena, väkivaltana ja sotina toisiimme vastaan.

Erillisyys on myös usein oman ahdistuksemme syy ja ilmenee monin eri tavoin tyytymättömyytenä elämäämme ja jopa mielenterveysongelmina. Erillisyyttä ei helposti näe, koska se on syvällä ihmisyydessämme, mutta mikään luonnonlaki se ei ole. Siitä voi irtaantua ja luoda itselleen ja koko maailmalle uuden elämäyhteisyyteen perustuvan elämäntavan.

Me olemme tyhjiyttämme täyttäviä "nälkäisiä haamuja", mutta silti ei tyhjyys täyty. Olemme kadottaneet yhteyden todelliseen elämään ja korvanneet sen hetkellisillä helpotuksilla ja paoilla todellisuudesta. Vain todellisuudessa eläessämme, on elämämme täyttä ja nälkäinen haamu hävinnyt sisältämme.

Herääminen todellisuuteen on se mitä tarvitsemme

Emme näe aikamme haasteita ja toimia niiden korjaamiseksi, koska emme näe ja ymmärrä tai halua nähdä ja ymmärtää **TODELLISUUTTA** ympärillämme.

Koemme olevamme erillisiä näistä haasteistamme, ne tapahtuvat jossain muualla kuin missä me elämme. Ne tapahtuvat todellisuudessa, jossa me emme elä. Me elämme mieleemme luomissa uskomuksissa, kuvitelmissa ja haaveissa siinä määrin, että todellisuus peittyi niiden alle.

Koska koemme olevamme erillisiä, niin koemme, että ongelmat ja haasteet eivät ole meidän omiamme, vaan muiden ongelmia.

Vasta kun koemme olevamme samaa elämää maapallomme muiden ihmisten ja muun elämän kanssa tai edes ymmärrämme, että meidän oma elämämme on maapallomme ja meidän kaikkien hyvinvoinnista riippuvaisia, niin alamme nähdä ja ymmärtää, että nämä aikamme haasteet ovat meidän kaikkien ongelmia ja yhdessä meidän tulee ne myös ratkaista. Silloin emme enää pysty toimimaan elämäämme uhkaavina "vapaamatkustajina" ja olemaan osa ongelmaa. Silloin haluamme olla osa ratkaisua.

Yleinen ajattelu menee yleensä näin: tämän päivän ongelmat ratkaistaan tulevaisuudessa ja tulevaisuudessa kehitettävillä uusilla teknologioilla ja innovaatioilla. Eli nyt "palava talo" sammutetaan tulevaisuudessa keksittävillä uusilla sammutusteknologioilla. Ongelma on vain siinä, että se talo paloi jo. Luotetaan siihen, että tulevaisuus ratkaisee kaikki jo nyt olevat vakavat ongelmat, mikä tietenkin on täysin mahdoton ajatus. Tämäkin on siis vain yksi keino vetäytyä vastuusta ja siitä, että nyt pitäisi tehdä jo jotakin.

Ongelman ydin on siinä, että mieleensä eli ajatuksiin ja tunteisiin ehdollistunut ihminen elää vain ja ainoastaan joko eilisessä tai tulevassa, koska se on ainoa mihin mieli pystyy. Ajatukset ja tunteet kuvaavat tai ilmentävät aina jotakin mennyttä tai jotakin tulevaa, mutta eivät kykene näkemään sitä mitä on, tässä ja nyt. Vasta kun löydämme mielen takana olevan läsnäolon, tilan, jossa mieli on hiljaa, niin pystymme näkemään tämän mitä on ja sen mitä pitäisi tehdä juuri nyt. Mieleensä ehdollistuneelle ei ole tätä hetkeä ja siksi hänen on vaikea nähdä sitä mitä pitäisi juuri nyt tehdä.

Vain mielestensä vapaat ja mielensä luomista uskomuksista ja kuvitelmista vapaat ihmiset voivat elää tässä ja nyt ja myös toimia tässä ja nyt. Herääminen todellisuuteen on se avain.

Me olemme aina tietoisia siitä mitä on ja tapahtuu eikä tämä tietoisuus vaadi ajatuksia tai tunteita ollakseen tietoisuudessamme. Menneeseen ja tulevaan liittyvistä asioista olemme tietoisia vain ajatustemme ja tunteidemme avulla, niitä ei ole missään muualla kuin näissä ajatuksissa ja tunteissa, ne ovat luotuja muistoja tai kuvitelmia. Jos siis pyrimme näkemään todellisuutta vain ajatustemme ja tunteidemme kautta, kuten useimmat meistä tekevät, niin silloin väistämättä ajaudumme pois todellisuudesta ajatusten ja tunteiden luomiin kuviin, jotka koskevat mennyttä tai tulevaa.

Me toki voimme ajatella tätä mitä on, mutta se ei lisää siihen mitään. Todellisuus on aina se mitä on. Mieleensä

ehdollistunut ei siis elä todellisuudessa eikä näe todellisuutta, vaan todellisuus jää ajatusten ja tunteiden alle.

Mieleensä ehdollistunut ei voi ottaa vastuuta, koska ajattelu ei perustu todellisuuteen, se on vain mielipiteitä, mielen luomia ajatuksia, uskomuksia, kuvitelmia jne. Tosin mieleensä ehdollistunut tietenkään kuvittelee, että ne ovat totta ja perustuvat todellisuuteen, mutta ei useinkaan kuitenkaan pysty antamaan mitään perustetta sanoilleen. Tämä on syy sille miksi vasta vapaus mielestä, erillisyydestä, omakuvasta tuo vastuun. Silloin vasta oikeasti näemme todellisuuden ja se saa vastuun meissä heräämään.

Vastuunottaminen ja -kantaminen elämästä tuovat elämällemme merkityksen ja tarkoituksen. Se tekee elämästämme samanaikaisesti vakavaa, sillä nyt sen tehtävänä on ilmentää, suojella ja edistää elämää kaikessa, miten se ilmeneekin, mutta myös kevyttä, sillä meidän ei tarvitse murehtia, suunnitella, taistella, kilpailla, vaan vain elää siinä mitä on.

Elämästämme tulee merkityksellistä ja mielekästä elämää osana elämänvirtaa ja elinvoimaa.

Vapautuminen luoduista uskomuksista, herääminen todellisuuteen, luottamus elämään, vastuu elämästä ja sen elinvoimasta, elämän vakavuus ja keveys yhtä aikaa, merkityksellisyys ja mielekkyys elämässä, hyvä elämä

siinä mitä on. Ei mitään eikä ketään vastaan, vaan elämän puolesta.

Herääminen todellisuuteen ja avautuminen elämälle poistaa erillisuuden ja toiseuden elämästäme – ne luovat vahvan suhteen, yhteyden, siteen, osallisuuden itse elämään. Meistä tulee osa elämää.

Tarvitsemme todellisuuspohjaista elämää

"Kohtaa todellisuus sellaisena kuin se on, ei sellaisena kuin se oli tai haluaisit sen olevan."

Näin voisimme määritellä todellisuuspohjaisen elämän. Todellisuuden kohtaaminen sellaisena kuin se on, tarkoittaa sitä, että kohtaamme itsemme, toistemme ja elämämme eri tilanteet sellaisina kuin ne ovat juuri nyt, ei sellaisina kuin ne olivat aiemmin tai haluaisimme itsemme, toistemme tai elämämme tulevaisuudessa olevan. Katsomme todellisuutta suoraan silmiin ja näemme sen mitä on, ei sitä mitä ei ole.

Aluksi tämä voi kuulostaa itsestään selvältä ja hyvin yksinkertaiselta, mutta kun tämän todellisen "kohtaa todellisuus sellaisena kuin se on" olemuksen ja merkityksen laajuuden oivaltaa, avaa se aivan uuden näkymän omaan elämäämme ja siihen, kuinka järjestämme ja olemme järjestäneet yhteiset asiamme.

Mikä siis muuttuu, kun alamme noudattaa todellisuuspohjaista elämää? Silloin emme perusta näkemyksiämme, päätöksiämme ja toimintaamme

- vanhaan tottumukseen, perinteeseen tai mututietoon,
- tunnepohjaisesti esimerkiksi säälin, myötätunnon, vihan, katkeruuden tai koston tunteisiin,
- ulkoisten auktoriteettien vaikutukseen tai painostukseen olivat nämä sitten yhteiskunnan, politiikan tai kirkon vaikuttajia,
- eri painostus- ja lobbausjärjestöjen suostutteluun tai painostukseen,
- omaan etuun oli tämä sitten rahallista tai muuta henkilökohtaista hyötyä tai
- siihen mitä oma maailmankuvamme ja arvomme ohjaavat meitä tekemään,

vaan siihen miten asiat todella ovat ilman näitä uskomuksia ja vaikuttimia. Pyrimme näkemään vallitsevan käsillä olevan tilanteen sellaisena kuin se tosiasioiden valossa näyttää olevan ja toimimme sen mukaisesti.

Otetaan esimerkki. Jos kohtaamme ihmisen, joka on koditon ja nälkäinen, ei häntä auta pohdiskelumme siitä

- onko hänen vallitseva olotilansa hänen omaa syytään, jonka hän on oman toimintansa kautta aiheuttanut,
- onko se vallitsevan poliittisen järjestelmän, yhteiskunnan tai tietyn ideologian aiheuttamaa,
- onko se ajan hengen ja kulttuurin mukaisesti väistämätöntä joillekuille,
- onko se meidän vai yhteiskunnan tehtävä auttaa häntä,
- tunnemmeko häntä kohtaan sääliä tai myötätuntoa tai se, että

- pelkäämme että meitä vain käytetään hyväksemme, jos autamme häntä.

Usein tämän pohdiskelun jälkeen, joka useimmiten tapahtuu aivan automaattisesti alitajunnassamme meidän itsemme sitä sen tarkemmin edes huomaamatta, teemme päätöksen olla tekemättä mitään ja koditon ja nälkäinen on edelleen koditon ja nälkäinen. Häntä auttaa kuitenkin sillä hetkellä vain se, että hänelle tarjotaan katto pään päälle ja ruokaa pöytään.

Kohtaamme siis kodittoman ja nälkäisen sellaisena kuin hän on, kodittomana ja nälkäisenä. Emme kohtaa häntä omien tunteidemme ja uskomuksiemme kautta, vaan sellaisena kuin hän on. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että voimme heti tarjota hänelle asunnon ja ruokaa, mutta perustaessamme toimintamme todellisuuteen, aloitamme ongelman ratkaisun oikeasta suunnasta ja tosiasioihin perustuen.

Ja tämä muuttaisi kyllä kaiken. Jos toimisimme yhteiskuntana todellisuuspohjaisesti, niin silloin me loisimme taloudelliset, poliittiset ja yhteiskunnalliset järjestelmämme sellaisiksi, että ne ratkoisivat todellisia ongelmia ja haasteita sellaisina kuin ne ovat, ei sellaisina kuin näemme tai uskomme niiden olevan omien uskomuksiemme, kannattamiemme aatteiden, maailmankuvamme tai arvojemme kautta.

Onko tämä mahdollista? Vaikeus on tietenkin siinä, että me olemme omien uskomuksiemme ja arvojemme

"vankeja", mutta jos näemme ja ymmärrämme näin olevan, ja että asioita voisi tarkastella myös ilman näitä "kahleita", niin silloin menisimme ainakin todellisuuspohjaista elämää kohti. Ja se olisi jo paljon verrattuna nykyiseen arvojen ja ideologioiden väliseen taisteluun, joita poliittiset puolueet toiminnassaan korostavat ja esiintuovat ja aiheuttavat täten vain päättämättömyyttä ja yhä lisääntyvää byrokratiaa nopeasti muuttuvassa maailmassa, joka kipeästi tarvitsisi oikeansuuntaisia päätöksiä ja tekoja. Päätöksiä ja tekoja, jotka ratkaisevat ongelmiamme, eivätkä tähtää vain kannatuksen ylläpitämiseen tai kasvattamiseen todellisuuden ja kansalaistemme kustannuksella.

Yhteys elämään poistaa kuolemanpelkomme

Myös kuolemanpelkomme ylläpitää erillisyyttämme, tarvettamme turvata omaa ja puolustaa sitä, kerätä omaisuutta, jonka uskomme suojelevan meitä. Se luo eriarvoisuuden ja tarpeen kilpailla toistemme kanssa. Kuolemanpelkomme estää meitä elämästä tässä ja nyt, koska se pitää meidät ajatuksissamme, tulevaisuudessa ja siinä kuinka voisimme välttää kuolemamme (joka on ainoa asia, joka on varma).

Kun kuolemanpelkomme häviää, syystä tai toisesta, niin se purkaa kaikki nuo edellä mainitut toimet. Se vapauttaa meidät elämään siinä mitä on ilman tarvetta suojella, puolustaa tai taistella omamme puolesta. Se palauttaa meidät todellisuuteen.

Me yritämme tavaroiden, elämysten, vallankäytön, kilpailun yms. avulla peittää tätä kuolemanpelkoamme ja luoda itsellemme tunteita siitä, että olemme elossa, että tunnemme elävämme. Luomme keinotekoista elämäntunnetta, koska emme uskalla kohdata ja hyväksyä sitä, että me kuolemme yksilöinä ja nyt myös mahdollisesti koko ihmiskuntana.

Kun hyväksymme kuoleman, sen väistämättömyyden, niin se vapauttaa meidät elämään ja tekemään niitä tekoja, joita tarvitsemme. Pystymme tekemään niitä, koska kuolemanpelostamme syntynyt "oman turvaaminen" ei sitä enää estä. Olemme vapaita elämään ja toimitaan siten kuin on tarpeen yhteisen ja kokonaisuuden edun mukaisesti.

Erillisyytemme ei kahlehti meitä enää itsekeskeisyyteen ja oman edun puolustamiseen, koska ymmärrämme, että "oma etumme" syntyy vain yhteisen edun toteutumisen kautta, koska elämä ja sen hyvinvointi on "oma etumme".

Erillisyyden kokemuksemme synnyttää kuolemanpelon, joka estää meitä elämästä tässä ja nyt. Vain erillinen voi kuolla. Kun emme koe olevamme erillisiä, niin kuolemanpelkomme häviää, koska tiedämme, että "kokonaisuus" ei voi kuolla.

Erillisyyys katkaisee yhteytemme elämään ja luo kuolemanpelon. Kun yhteys elämään syntyy, niin se poistaa erillisyytemme, kuolemanpelon ja tarpeemme riippuvuutta tuottaviin juttuihin. Näin vapaudumme

elämään vapaina ilman näitä elämäämme rajoittaneita erillisyyttä, kuolemanpalkoa ja riippuvuuksia.

UUSI ELÄMÄ UUDESSA AJASSA

Elävä yhteys todellisuuteen – elämme ja toimimme elämässä, joka on yhtä.

Elämme siten, että syntyy elävä arjessa toteutuva yhteys omaan todelliseen itseYTEemme, kanssaihmissiimme ja elämään, koko sen rikkaudessa ja moninaisuudessa.

Emme ole enää erillisiä. Näemme elämän avautuvana tietoiseksi ja yhdeksi tulemisen virtana ja energiana, olemme osa elämän omaa tahtoa ja luovuutta.

Elämme siitä mitä on ja toimimme aina tästä todellisuudesta käsin yhdessä ja yhtenä.

Uusi elämä vapaudessa

Haluatko löytää aidon itsesi ja vapautua elämäsi kahlehtivista riippuvuuksista ja elämisen stressistä elämään, joka on aidosti vapaata ja elämänmakuista?

Uusi aika ei anna sinulle uusia elämäntaitoja, vaan rohkeuden ja sisäisen voiman löytää vapaa ja luonnollinen elämä. Elämän, joka kumpuaa elämän todellisen luonteen ymmärtämisestä, sisäisestä tietoisuudesta ja rohkeudesta ja varmuudesta sen kokemiseen. Se on täyttä ja aitoa elämää sekä vapautta valita aina oikein, kun teet elämäsi ratkaisuja ja päätöksiä ja elät elämäsi.

Kun saavutat tämän uuden elämän tietoisuuden vapautesi kautta, olet vapaa elämään omaa elämäsi siten kuin sitä parhaimmillasi ja täydellisimpänäsi voit elää.

Uudessa, tietoisuuden kehittymiseen perustuvassa vapaassa ja luonnollisessa elämässä on kyse uudesta evoluutiopohjaisesta ja kokonaisvaltaisesta (integraalisesta) maailmankäsityksestä ja -kuvasta sekä todellisuuden selkeästä havaitsemisesta. Kyse on vapaasta elämästä, jonka löydämme, kun vapaudumme elämämme riippuvuuksista ja identiteettimme kiintymisestä niihin sekä vallitsevan kulttuurimme vaikutuksista.

Uusi näkemys elämästä avaa sinulle pääsyn elämän ja luovuuden, todellisuuden syntymisen ja tietoisuuden kehittymisen saloihin. Se avaa oven uuteen luonnonmukaiseen, kokonaisvaltaiseen, vapaaseen ja

kestävään elämäntapaan. Se antaa sinulle ymmärryksen todellisuuden syntymisestä ja sen tulkinnasta ja kuinka itse voit siihen vaikuttaa. Se antaa sinulle mahdollisuuden luovuuteen, josta et ole osannut edes uneksia.

Uusi elämä vapaudessa ei sisällä mitään yliluonnollista, tieteellisesti selittämätöntä tai uskonnollista. Se perustuu uuteen kosmologiseen, tieteelliseen, biologiseen ja evolutiiviseen näkemykseen elämästä ja sen kehittymisestä sekä ihmisen roolista sen osana. Me kaikki voimme saavuttaa tämän vapauden ja hyödyntää sen mahdollisuuksia oman elämämme luomisessa ja ilmentämisessä. Sinun tämän hetkinen tietoisuutesi, tahdonvoimasi ja päättäväisyytesi määrittävät sen ajan, jonka tarvitset uuden elämän ja vapauden sisäistämiseen ja viemiseen arkeesi.

Muuttuva maailma ja globaalit uhat edellyttävät meiltä nyt uutta elämän paradigmaa, joka pelastaa ihmiskunnan ja maapallon monimuotoisuuden ja elinkelpoisuuden. Uusi elämän paradigma tarkoittaa uutta suhdetta omaan itseemme, muutosta materialistiseen ja yksilökeskeiseen elämäntapaamme ja uutta kestävää ja luonnollista suhdetta luontoon ja maapalloomme.

Meidän tulee edetä nopeasti ihmiskeskeisestä maailmankäsityksestämme uuden ajan elämäkeskeisiin maailmankäsityksiin, joissa rakkaus elämään poistaa pelon ja vapauttaa meidät elämään, joka on sopusuunnassa luonnon kanssa. Tietoisuus elämästä, evoluutiosta ja kosmoksesta poistavat aikaamme sopimattomat

uskomuksemme ja vapauttavat meidät aitoon, todelliseen elämään, jossa olemme aktiivisia ja tietoisia evoluution edistäjiä.

Tämä vaatii meiltä myös uutta ihmiskäsitystä. Se edellyttää luopumista egoistisesta omakuvasta, jota itseksi kutsumme, ja toiseudesta eli ulkoiseen ripustautumisesta. Se on vapautumista todelliseen itseyteen ja uuden elämäyhteyteen ja tietoiseen evoluutioon perustuvan ihmisyyden luomista.

Tämä vaatii meiltä luonnollista maailmankuvaa, joka edellyttää

- mekanistisesta ja materialistisesta todellisuuskäsityksestämme ja itse- ja ihmiskeskeisestä maailmankuvastamme luopumista,
- vapautumista näkemään ihmisen, luonnon ja elämän ykseys ja kohtalonyhteyden ja
- uuden globaaliin tietoisuuteen, ekologiseen ja eettiseen maailmankäsitykseen perustuvan maailmanyhteyden luomista.

Meidän tulee ymmärtää elämää kokonaisvaltaisesti ja vapautua elämälle, joka itsessään riittää elämisen, kokemisen ja olemisen perustaksi, ja joka luo meille kaikille yhteisen elämän arvoperustan ihmiskunnan pelastamiseksi.

Uusi elämän paradigma on tällä hetkellä syntymässä ja se näkyy murroksina eri elämän alueilla kuten tieteessä, kosmologiassa ja evoluutiotutkimuksessa. Uusi, lähinnä

kvanttifysiikkaan perustuva tieteen todellisuuskäsitys, on luomassa tieteellistä vahvistusta ja perustaa tälle uudelle elämän paradigmalle. Uusi kosmologia ja evoluutiotutkimus ovat avaamassa silmiemme eteen elävän, itseään jatkuvasti uudistavan universumin. Se perustuu uuteen näkemykseen evoluutiosta elävien kehittyvien järjestelmien muodostamana ekosysteeminä.

Tietoiseen evoluutioon ja henkiseen kasvuun perustuvien uusien henkisyysoppien ja elämäkäsitusten esiinmarssi on myös alkanut, ja ne ovat luomassa uutta henkisyyttä, joka ei tarvitse perinteisiä uskontoja henkisyyden ja hyvän elämän tavoittelemiseen.

Globaalit ekologiset, sosiaaliset, eettiset ja taloudelliset ongelmat ovat puolestaan pakottamassa meidät muuttamaan elämäntapaamme kestäväälle pohjalle.

Liiketoiminnassa ollaan siirtymässä yhä enemmän ekologisia ja eettisiä tekijöitä huomioivaan arvolähtöiseen liiketoimintaan ja yritystoiminnassa hyödynnetään elävien organismien periaatteita ja lainalaisuuksia luonnonmukaisemman ja ihmisläheisemmän toiminnan aikaansaamiseksi.

Murrokset eri elämän aloilla perustuvat kasvavaan tietoisuuteemme, joka kumpuaa tietoisuuden, elämän ja siis myös ihmisen evoluutiokehityksestä kohti korkeampia tietoisuuden tiloja ja tasoja.

Olemme suuren murroksen äärellä, jossa siirrymme materialistisesta maailmankäsityksestämme ja elämisen

tavastamme tietoisuuden ja ymmärryksen aikakauteen, joka mahdollistaa ekologisesti, eettisesti, henkisesti ja sosiaalisesti kestävä elämäntavan meille kaikille.

Olemme ihmiskuntana aloittamassa uutta tietoisuuden evoluutiovaihetta, joka toteutuessaan mahdollistaa lajimme säilymisen ja sille tulevaisuuden. Ehkäpä ilmastonmuutos ja sen torjuminen avaavat silmämme tarvittavalle maailmankäsityksemme muutokselle ja nopeuttaa sitä riittävästi.

Aika on käymässä vähiin – heräämmekö tarpeeksi nopeasti?

Vapaus ja itsestä vapaa tietoisuus

Vapaassa tietoisuudessa on kysymys sen oivaltamisesta, että siinä ei ole mitään, mitä sinulla ei jo olisi. Se on yhteistä ja samaa kaikille ihmisille iästä, sukupuolesta, rodusta tai eletystä elämästä riippumatta. Ainoa este sen oivaltamiseen on kuvitelmamme, että olemme se mitä tunteemme ja ajatuksemme ovat.

Vapaan tietoisuuden oivallettuamme ja sen kautta elämäämme eläessämme huomaamme, että siinäkin ei ole mitään mitä pitäisi osata, oppia tai tehdä. Elämä itse kertoo meille kaiken tarvittavan. Meidän tarvitsee vain elää. Yksinkertaista, mutta niin vaikeaa mielelle.

Uuden ajan 2. evoluutiovaiheen todellisuudessa, todellisuus muuttuu ulkoisesta maailmasta sisäiseen

maailmaan ja todellisuuteen. Ongelmat saavat ratkaisunsa sisältä käsin, eivät ulkoa käsin.

Edellisten maailmankuvien arvomaailmat ja aatteet ja niiden mukaisesti toimivat ihmiset ja heidän käyttäytymisensä tulevat sinulle näkyviksi ja ymmärrettäviksi. Sinulle syntyy ymmärrys ”eri todellisuuksien maailmasta”. Ymmärrys itse- ja ihmiskeskeisen 1. evoluutiovaiheen arvomaailmoista ja maailmankuvista antaa sinulle ymmärryksen muiden ihmisten ”rajoittuneisuuksista”. Se poistaa meissä kaikissa herkästi syntyvän ärsyyntyneisyyden muita kohtaan.

Maailma näyttäytyy ”avoimena ja mahdollisena”, toivo herää ja ahdistuneisuutemme luonnon, maailman ja ihmiskunnan tulevaisuudesta vähenevät.

Vapaudessa egomme eli ehdollistunut mielemme väistyy ja todellinen itseyytemme ottaa ohjokset käsiinsä. Oman itsemme näkeminen erillisenä muusta elämästä ja kiinnostus toiseutta kohtaan katoavat ja meistä tulee osa elämää. Tarve korostaa itseämme vähenee ja aito kiinnostus muita ihmisiä kohtaan herää.

Kiinnität uudella tavalla huomiota ajatuksiisi, tunteisiisi ja kehoosi. Kuoleman ja elämisen pelkomme väistyvät ja niiden tilalle tulevat elämän kunnioittaminen ja elämän ykseyden ymmärtäminen.

Sisäinen rauha ja elämän ilo tulevat elämän tarkoituksen etsimisesi aiheuttaman stressin tilalle. Elämässäsi on

löytämisen riemua, ”menee niin hyvin, että hävettää”, vaikka et vielä osakaan itsellesi selittää, miksi näin on.

Tietoinen läsnäolo tulee kiireen ja pyrkimisen tilalle ja ”ajattomaan hetkeen romahtaminen” poistaa normaalin aikakäsityksen. Aika pysähtyy.

Olosi voi olla vieraantunut sosiaalisessa kanssakäymisessäsi. Tarpeesi osallistua aiempaan elämänmenoon vähenee alkuvaiheessa, mutta vilkastuu entisestään löytäessäsi uuden yhteisöllisyyden itsestäsi. Tunne on kuin vapautuneella vangilla pitkän tuomion jälkeen: maailma näyttää hyvin erilaiselta, vapaus hämmentää, mutta takaisin entiseen et halua enää mennä.

Läsnäolo ja hetkessä eläminen luovat sinulle tekemisen helppoutta ja keskittymiskykyä. Sinun ei tarvitse pohtia eilistä eikä tulevaa koko ajan. Intuitiivinen tietäminen antaa varmuuden oikeista päätöksistäsi ja siitä mitä sinun tulee tehdä. Vapautemme antaa mahdollisuuden ja kyvyn valita aina oikein.

Luonnollinen luovuus herää pakotetun tietämisen ja luovuuden tilalle. Elämän kokemisen herkkyyks ja avoimuus uusille asioille kasvavat ja kykyisi myös lähteä niitä itse kokeilemaan lisääntyy.

Tietoinen ajattelu eli mietiskely ja oman itsesi kuuntelu tulevat osaksi arkipäivääsi. Elämäntapasi tervehtyvät ja tarpeesi riippuvuutta tuottaviin asioihin häviävät. Niistä luopuminen onnistuu sinulta nyt helpommin kuin aiemmin.

Kiinnostuksesi tavalliseen ”egojen väliseen” rakkauteen ja seksuaalisuuteen vähenevät, ja sen tilalle tulee tarve vapaiden ihmisten väliseen kumppanuuteen. Ystäväpiirisi ja sosiaaliset suhteesi vaihtuvat tai muuttuvat uudelle pohjalle. Hakeutuminen vapaiden ihmisten pariin käynnistyy.

Muutokset elämässämme ovat suuria ja lupaukset uudesta vapaasta ja luonnollisesta elämästä voivat sinusta tuntua aivan mahdottomilta saavuttaa. Olisin itse varmaankin samaa mieltä kanssasi, ellei näin olisi omalla kohdallani käynyt, ja ellen olisi nähnyt tuota kaikkea totena omassa arjessani. Edellä kuvattu ei siis ollut teoriaa, vaan suoraan omasta ja muiden vapaiden ihmisten elämästä ja arjesta.

Mitä vapaus on?

Vapaus on läsnä olevaa, luonnollista ja tietoista elämää. Elämää siten kuin elämä itse sitä elää. Vapaus on elämää tässä ja nyt, luonnon omassa rytmissä ja jatkuvasti siitä tietoisena ollen.

Vapaana elämme elämää, joka ylittää biologisen ja kulttuurisen evoluution luomat rajoitteet todellisuuden näkemisellemme ja elämämme elämiselle. Elämämme on kaiken todellisuuden ilmentävän ja sen potentiaalinen omaavan tietoisuuden evoluutiota ja sen edelleen kehittymistä. Se on tietoista evoluutiota, jossa me olemme todellisuuden myötäilmentäjiä.

Vapaudessa kaikki mitä on ja tapahtuu, tapahtuvat meissä olevassa tietoisuuden kentässä, mitään ei ole tai tapahdu

sen ulkopuolella. Me olemme tietoisuus, joka on tietoinen itsestensä ja tulee yhä tietoisemmaksi itsestään elämämme kautta. Me elämme tietoisuutta todeksi ja laajemmaksi kohti yhä vapaampaa ja suurempaa ”järjestystä”. Vapautemme kautta olemme aina tietoisia tästä avautuvasta uuden todellisuuden ilmentymisestä.

Vapaus on vapautta mielen luomasta ”omasta”, siitä syntyvästä menettämisen pelosta ja kärsimyksestä. Vapaudessa meillä ei ole mitään omaa, mutta meillä on kaikki mitä tässä hetkessä tarvitsemme. Omaksi ottaminen ja tekeminen eivät luo mitään sellaista mitä oikeasti tarvitsemme, vaan kahlitsevat meidät toiseuden illuusioon.

Vapaus on vapautta toiseuden illuusiosta ja sen luomasta erillisestä ja erityisestä omakuvasta. Vapaus on oman todellisen, aina olleen, itsemme oivaltamista ja sen eläväksi todellisuudeksi elämistä. Vapaus on sitä, kun olemme avoimia mahdolliselle ja läsnä elämälle, niin elämä on läsnä meille ja mahdollinen tapahtuu.

Elämä itse näyttää miten elämää pitää elää. Me emme voi siihen muuta lisätä kuin sen, että annamme sen tapahtua. Elämämme tarkoitus on olla vapaa ja ilmentää sitä, mikä haluaa tulla todeksi. Elämämme tarkoitus on elää elämää vapaana.

Vapaus luo meille uuden elämän, joka on helppoa ja elämäntäyteistä. Elämää, josta pursuaa elämänilo ja luovuus. Vapaus antaa meille sisäisen pysyvän rauhan,

rakkauden kaikkia ja kaikkea kohtaan ja ilon, joka täyttää sydämemme ja luovuuden.

Se on aitoa yhteisöllisyyttä, jossa vapaus ei ole yksilöllistä, vaan yhteistä. Vapaudessa kohtaamme toisemme ja itsemme ilman toiseuden luomaa erillisyyttä. Vapaus on perusta, johon voimme aina luottaa ja joka on aina olemassa. Vapaus on uuden elämän ja sen ilmentämisen peruskallio.

Vapaus on sitä, että voimme aina valita oikein, voimme aina valita vapaan elämän. On vain yksi aito ja todellinen elämä – vapaa elämä.

Uusi evolutiivinen maailmankuva

Uudessa evolutiivisessa maailmankuvassamme ei ole kysymys ihmisestä ja ihmiskunnasta taistelussa luontoa ja toisiansa vastaan, nykyisen maailmamme ja meidän itsemme aiheuttamien ongelmien korjaamisesta ja kuntoon saattamisesta tai aikamme kriisien ja uhkien välttämisestä.

Kysymys on yhteydestämme ja ykseydestämme elämänvirtaan ja -lähteeseen, sen uutta luovaan energiaan ja älykkyyteen, sekä elämän rakastamisesta, uuden todellisuuden ja maailman luomisesta ja uuden maailmankuvan löytämisestä. Tämä antaa meille näköalan ja kyvyn ratkaista aikamme ongelmat uudelta tasolta ja uudella tavalla. Tällöin näemme myös aikamme ongelmat välttämättöminä uuden aikakauden ja tulevaisuuden synnytystuskina.

Uusi elämä ja sen luominen ei ole pyrkimistä, pakottamista eikä ponnistelua muutokseen vallan ja voiman avulla. Se ei ole lineaarinen prosessi, jossa tulos syntyy osien kuntoon laittamisella, tai mekaaninen prosessi, joka on ennustettavissa tai ihmisen ja teknologian avulla hallittavissa.

Kysymys on antautumisesta, esteiden poistamisesta ja edellytysten luomisesta murroksen mahdollistamiseksi uuden tarinan houkuttelemana. Kyse on murroksellisesta ja elämyksellisestä kehitymisestä, jossa synnyttämme synergiaa ja emergenssiä, ja jossa kokonaisuus on sisäänrakennettuna myös osiin. Kysymys on mahdollisuuksien maailman luomisesta kompleksisuuden kasvun kautta syntyvän uuden tietoisuuden ja uuden vapauden ohjaamana luonnon omien ja uutta luovien lakien mukaisesti.

Se ei ole menneisyyden kokemusten ja tulevaisuuden unelmien määrittelemää, ajassa tapahtuvaa oman elämämme suunnittelua, yksinäistä ja omassa päässä tapahtuvaa henkistä taistelua armosta. Se ei ole kuoleman pelkäämistä ja voittamista, vaan yhteisöllisesti tapahtuvaa uuden synnyttämistä uuden todellisuutemme tavoittamiseksi ja yhteyden saamiseksi yhteiseen tietoisuuden kenttään.

Se on ajattomuuden oivaltamista ja osallisuutta maailmankaikkeuden ja elämän yhteiseen ja jakamattomaan lähteeseen, joka on ikuinen ja ajan tavoittamattomissa.

Kysymys ei ole mielen ja hengen täydellistymisestä ja täyttymyksestä henkisyyden tavoittamiseksi, aineellisesta kasvusta ja hyvinvoinnista, tavarasta ja rahasta. Maailmasta, joka on valmis ja suljettu, yksi mahdollinen.

Kysymys on oman kutsumuksemme ja evolutiivisen tehtävämme löytämisestä ja toteuttamisesta ja sen elämisestä todeksi tässä ja nyt. Se on vapautumista elämään, mieleemme avaamista ja osallisuutta kaikkeuden tietoisuuden kenttään, jossa ei ole mitään ja kaikki. Kysymys on myös vapaaehtoisesta vaatimattomuudesta, aktiivisesta ja tietoisesta ajattelusta, kyvystä nähdä maailma avoimena ja mahdollisena.

Tämä evolutiivinen maailmankuva ja todellisuus avautuvat eteemme, kun kuljemme omia evoluutioportaitamme eteenpäin. Se tarjoaa meille avaimet aikamme ongelmien ratkaisemiseen ja antaa meille itse kullekin täyden, elämänmakuisen uuden elämän ja elämäntavan.

Meidän tulee ymmärtää, että vain eteenpäin kulkemalla ja uuden tietoisuuden, vapautemme ja tietoisien evoluution maailmankuvan löytämällä voimme selviytyä ihmiskuntana ja luoda itsellemme vapaan, luonnollisen, yksinkertaisen ja täyden elämän.

Jokainen päivä on ainutkertainen

”Syntyä joka aamuun uudestaan, puhtaana ja viattomana kuin lapsi – herätä uuteen päivään kuin se olisi koko elämä. Elämään, jossa jokainen hetki on ikuisuus ja vain ohitse kiitävä tähdenlento maailmankaikkeuden

äärettömyydessä. Kuolla joka ilta koko elämän täytenä eläneenä – tyytyväisenä siihen mitä on ollut – silloin elämä on arvokasta ja tässä ja nyt."

Yllä oleva osa tekstistä, jonka kirjoitin herätessäni yhteen todellisuuteen, kuvaa hyvin sitä mitä "uusi aika" antaa. Jokainen päivä on ainutkertainen ja riittävä, vain se mitä teet tai olet tekemättä päivän aikana merkitsee "sillä yö kaiken tyhjentää ja aamulla uusi päivä alkaa uudestaan tyhjältä pöydältä".

Silloin se mitä teet, teet aivan kuin se olisi ainoa asia mitä elämässäsi teet. Et laske sen varaan, että huomenna jatkat tai korjaat sen mitä teit tänään. Jokainen päivä on oma ainutlaatuinen kokemuksensa ja se pitää elää täysillä tai jättää elämättä. Molemmat ovat yhtä hyviä valintoja.

Kun "haihdumme tyhjyyteen", niin elämä alkaa ja voimme ilmaista itseämme vapaasti ja sellaisena kuin olemme, paljaana ja haavoittuvana, sellaisena kuin olemme. Silloin me olemme elämä ja elämä on me.

Kun todellisuus tuli itselleni yhdeksi, niin silloin "minä hävisin ja elämä ilmestyi". Ja edelleen jokainen päivä on "kaikki mitä on" ja seuraava päivä myös.

Tuolla "kun todellisuus tulee yhdeksi" tarkoitan muutosta todellisuuden havaitsemisessa ja sen luonteessa. "Kävelet hämärässä metsässä taskulampun valossa, aamu alkaa valjeta ja valaista metsän ja voit laittaa taskulampun pois. Näet metsän ja sen mitä se sisältää sellaisenaan, avoimena

ja vapaana – hämärä on poissa ja voit kulkea ja tutkia metsää vapaasti."

Taskulampun valo on kuin tarkkaileva tietoisuus meissä, joka estää meitä näkemästä koko metsää. Mutta kun valo sammuu, niin silmämme tottuvat ja alamme nähdä kaiken sen mitä on.

Herääminen uuteen aikaan ja siinä eläminen

Uuteen aikaan liittyy kaksi mielenkiintoista vaihetta: herääminen ja eläminen uudessa ajassa. Mistä heräämisessä on kysymys ja milloin elämä uudessa ajassa alkaa?

Herääminen on kokemus, missä kuva itsestä tai elämästä muuttuu radikaalisti ja paljastuu hyvin erilaiseksi kuin mitä on aina pitänyt totena. Todellisuus paljastuu, elämä avautuu, näkökulma elämään vaihtuu, tietoisuus laajenee, ego kuolee, minä väistyy, itsekeskeisyys muuttuu elämäkeskeisyydeksi, keho vapautuu puristuksesta, mielen ahdistus häviää yms. Yhteistä näille on se, että se mitä on pitänyt muuttumattomana ja ainoana todellisuutena, totena, ei enää olekaan todellisuutta ja totta meille. On kuin olisimme heränneet unesta, jota aina pidimme todellisena.

Herääminen voi olla hetkellinen ja vahva kokemus muutoksesta tai se voi olla oivalus siitä, että muutos on jo tapahtunut ja nyt sen vasta oivaltaa ja näkee selvästi. Herääminen on peruuttamaton eikä siihen, minkä näkee

nyt selvästi muuttuneen, voi enää saada uskoa takaisin. Kun usko joulupukkiin on mennyt, niin se on mennyt.

Herääminen käynnistää elämässämme uuden vaiheen ja se johtaa ennen pitkään "uuteen aikaan", kunhan olemme pystyneet sisäistämään ja elämään todeksi tämän uuden todellisuutemme. Mikään nopea tie uuteen elämään herääminen ei ole, vain alku.

Mutta ilman tällaista heräämistä – joko hetkellinen kokemus tai oivallus jo tapahtuneesta muutoksesta – ei uusi aika ja uuden ajan tietoisuus avaudu meille. Heräämisessä vanha todellisuus itsestämme tai elämästämme häviää ja vasta kun se häviää, voi uusi todellisuus avautua meille. Se tulee vanhan sijaan.

Se, mitä heräämisen jälkeen vielä tapahtuu, on sitä samaa mitä oli ennen heräämistämme. Elämme elämäämme, puramme ehdollistumia, kohtaamme vaikeuksia, ratkaisemme niitä, saamme uusia oivalluksia, muutamme elämäntapaamme, ystäväpiirimme voi vaihtua jne. Mutta se, mikä on muuttunut, on se todellisuus missä tämä kaikki tapahtuu. Nyt olemme tietoisia siitä mitä tapahtuu ja ymmärrämme ja hyväksymme, että näin sen pitääkin olla.

Milloin sitten elämä uudessa ajassa alkaa? Sen voisi sanoa alkavan siitä hetkestä, kun todellisuutemme on vähintään 51 % uuden ajan todellisuutta. Silloin pystymme vastustamaan vanhan elämämme ja todellisuutemme "totuuksia", jotka monesti ovat olleet kuin ankkureita,

jotka ovat pitäneet meitä vanhassa. Nyt nämä ankkurit alkavat irrota ja vapaudumme uuden ajan elämälle.

Aikaa heräämisen ja uuden ajan elämän täydemmän elämisen välillä voi olla monta vuotta, joten kannattaa keskittyä siihen mitä on ja antaa elämän hoitaa matkanteko.

Onnellisuus

Uudessa ajassa onnellisuus ei ole mistään ulkoisesta kiinni. Se on olotila, jossa elää siinä mitä on, hyväksyy sen ja elää sen mukaan mikä on mahdollista. Ja kun noin elää, niin tuosta onnellisuudesta sitten syntyy niitä tekoja myös muiden hyväksi. Kun oma selus on turvattu, niin uskaltaa toimia myös toisin, jos on tarvetta.

Moni kokee ns. maailmantuskaa. Ahdistuu ja masentuu ympäristötuhosta, köyhyydestä, eriarvoisuudesta ja tämä purkautuu sitten mm. turhautumisena, aggressioina, vastustamisena. Mutta tämä syntyy pelosta. Pelkäämme, että joudumme itse kokemaan maailman hätää, että menetämme elämämme hallinnan, oma ympäristömme saastuu.

Vasta kun vapaudumme todellisuuteen, niin silloin pelko poistuu ja pystymme oikeasti myös toimimaan maailman puolesta. Tätä tarkoittaa sanonta "elämme maailmassa, mutta emme maailmasta". Emme ole siis sitoneet omaa onnellisuuttamme siihen, mitä maailmassa tapahtuu.

Olemme aina onnellisia, koska olemme vapautuneet kaikista ulkoisista ja sisäisistä "onnenlähteistä". Olemme osa elämää sellaisena kuin se on.

Mielekästä tekemistä ja aitoa elämäniloa

Me olemme pilkkoneet elämämme erillisiksi palasiksi. On koti, työ, vapaa-aika, loma, viikonloppu jne., eivätkä ne muodosta yhtä ja kokonaista elämää. Emme tee enää elämässämme tarvittavia asioita – emme viljele, emme tee ruokaamme, vaatteita, työkaluja, hae vettä kaivosta. Me olemme hävittäneet luonnollisen elämän elämästämme pilkkomalla sen ja siirtyneet ostamiseen tekemisen sijaan.

Olemme kadottaneet yhteyden elämään, luontoon ja siihen miten kaikki ruoka ja tavarat syntyvät. Olemme eristäneet itsemme ulos siitä mikä toisi luonnollista tyydytystä ja iloa elämäämme.

Mielekäs luonnollinen tekeminen omin käsin on hävinnyt elämästämme ja olemme korvanneet sen valmiiden ruokien, vaatteiden, tavaroiden yms. ostamisella. Helppoa, mutta jotakin aitoa tekemisen iloa siinä on samalla hävinnyt. Emme uskalla tai enää voi toteuttaa itseämme siten, että näemme oman työmme tulokset omassa arjessamme, siinä mitä syömme, mitä vaatteita käytämme, miten asumme. Kaikki tulee rahan kautta valmiina – liian helposti. Tosin sen rahan ansaitseminen voi olla paljon rankempaa kuin se itselle tekeminen, joka on mielekästä, vaikka fyysisesti ehkä rankempaa kuin palkkatyössä käynti.

Emme arvosta tavaroita, koska ne ovat vain rahalla ostettuja.

Elämässä tarvittavien resurssien ja meidän välinen yhteytemme on katkennut ja samalla yhteys luonnolliseen elämään.

Itse tehty tavara sisältää tunnearvoa, itse tekemisen arvoa, se muistuttaa menneestä. Tämä puuttuu ostotavarasta. Ostotavara on kuollutta, itse tehty on elävää, se elää muistoissa ja herättää tunnetta. Tässä on uuden ajan ydin. Meidän tulee tavalla tai toisella pystyä luomaan uudestaan tuo suhde elämään ja "eläviin" tavaroihin, jotta saamme mielekästä tekemistä ja sitä kautta aitoa elämäniloa.

Tavoite pitäisi olla mielekästä tekemistä ja aitoa elämäniloa, ei liian helppoa elämää, jossa teknologia tekee kaiken puolestamme. Toki musiikki, taide, kirjoittaminen, urheilu, yhdessäolo jne. tuovat mielekkyyttä, mutta uskon, että se ei riitä. Se ydin on juuri siinä, että se elämisen tunne ja kokemus jäävät vajaaksi ja vähäiseksi.

Ehkä se on vaan niin, että nykyinen elämäntapa on niin kaiken kattava, että se vie kaiken ajan ja energian, eikä mitään muuta siihen enää mahdu eikä jaksata tehdä. Elämä on täynnä totuttuja ja pinttyneitä tapoja, hakeudumme porukoihin, joissa omat uskomuksemme saavat vahvistuksensa ja jos vähänkin tulee loppoaikaa, niin senkin täytämme sitten harrastuksilla ja puuhastelulla. Tai jos aikaa jää liikaa, niin pakenemme nousevia ajatuksiamme päihteisiin ja muihin riippuvuutta

aiheuttaviin juttuihin. Emme jätä itsellemme mahdollisuutta pohtia jotakin todella uutta, joka murtaisi nykyisyytemme kahleet. Saamme ehkä hetken huomion jollakin jutulla heräämään itsessämme, mutta hetkeksi se jää ja sitten palaamme kiireen vilkkaa takaisin nykyisyytemme kuplaan, joka on edelleen täysin koskematon ja ehjä.

Erilaiset elämäntapavalmennukset, henkiset opit, terapiat ja hoidot tuovat monelle meistä sen verran lohtua ja hengähdysaikaa, että jaksamme sitten taas ahertaa täysillä omassa ”kuplassamme”. Kukaan ei uskalla haastaa oikeasti tätä kuplaa, koska siitähän me emme pidä. Se myy mikä ylläpitää ja vahvistaa nykyistä. Se mikä voisi luoda murtumia kuplaan, leimataan haihatteluksi, kultiksi, uskomustiedoksi, utopiaksi, naurettavaksi. Ja näin elämä jatkuu eikä mikään muutu, vaikka paineet käyvät yhä kovemmiksi niin sisällämme kuin ulkopuolellammekin.

Sitten tulee romahdus ja osa siitä selviää ja osa ei. Mielialälääkkeiden hurja kulutus kertoo juuri tästä – pidämme itsemme hengissä ja järjissämme lääkkeiden avulla.

Todellisuuden kohtaaminen itsessämme ja maailmassa sellaisena kuin ne ovat ja todellisuudessa eläminen ovat aikamme kovin juttu, joka ratkaisee selviytymisemme.

Myös "uuden ajan" tieto ja informaatio voivat pitää meitä kuplassamme. Tässä on tietenkin se ristiriita, että uutta aikaa ei voi kokea ennen kuin sen kokee ja kaikki tieto siitä

on turhaa, kunnes uusi aika on totta, jolloin se kertoo mistä on kysymys ja silloin se voidaan ymmärtää. Kaikki tieto on hyväksi vasta jälkikäteen eli kun muutos tai murros on jo tapahtunut.

Ja niin kauan, kun uskomme tiedon voivan johdattaa meitä eteenpäin, olemme jumissa. Uusi aika aukeaa, kun on valmis luopumaan kaikesta ajatuksin luodusta tiedosta ja se tapahtuu ymmärtämällä tämän tiedon luonne oikein. Se on vain todellisuuden kuvausta eikä siitä itsestään löydy todellisuutta.

Tieto ja järki ovat vain yksi vaihe todellisuuden tulkinnessa aivan kuten vaistot ja tunteet ovat olleet sitä ennen. Vasta kun "lyö tyhjää", niin tie eteenpäin aukeaa. Uuden ajan "tietäminen" on intuitiota, synkronisiteettia, hiljentymistä kuulemaan, avautumista todellisuudelle.

Rajaton ja läpinäkyvä elämä

Rajaton elämä on elämän kokemista sellaisena kuin se on, ilman rajoja. "Rajat pois" tarkoittaa uudessa ajassa kaikkien ihmisten luomien rajojen poistamista, jotka ovat syntyneet aikojen saatossa. Rajoja ihmisen ja luonnon välillä, ihmisten välillä, kansojen välillä, kulttuurien välillä, valtioiden välillä, etnisten ryhmien välillä jne. Nämä kaikki rajat ovat syntyneet tarpeestamme puolustaa omaa, ne ovat syntyneet erillisyyden kokemuksestamme itsemme ja elämän välillä. Tämä erillisyytemme on sitten luonut rajoja, joita pitää puolustaa ja tämä on johtanut eriarvoisuuteen ja vastakkainasetteluun.

Kun nämä mielen luomat rajat poistetaan, niin se ei tarkoita erilaisuuden yhteensulauttamista tai poistamista, vaan turhan vastakkainasettelun ja eriarvoisuuden poistamista. Se avaa meidät näkemään elämän koko kirjon ja hyväksymään erilaisuuden elämän rikkautena ja monimuotoisuutena eikä jonakin, jota pitää pelätä ja jolta "omaa" pitää puolustaa.

Kun avaamme kaikki rajat, niin silloin joudumme kohtaamaan toisemme ja luonnon suoraan emmekä voi enää vetäytyä "omamme" suojaan, mitä se milloinkin on. Silloin olemme läsnä elämälle. Voimme kohdata todellisuuden sellaisena kuin se on, eikä mielemme ja erillisyytemme luomana ja rajoin suljettuna todellisuutena.

Vaikein raja on itsemme ja elämän välillä. Uskallammeko avautua ja paljastaa kaiken, olla elämän edessä sellaisena kuin me olemme, ilman omamme ja rajojemme suojaa, paljaana. Olemmeko valmiita nöyrytymään elämän edessä, ei nöyristelemään, vaan katsomaan mitä elämä meille tarjoaa, jos emme esitä sille mitään vaatimuksia tai toiveita? Luovumme odotuksistamme ja alamme vain elää siinä mitä se eteemme tuo. Rajaton elämä on vapautta elää siinä mitä on.

Läpinäkyvä ihmisyyys tuo esille sen, että "minä" on varjo, rasite, jotakin turhaa, energiaa ja huomiota vievää. Kun tuosta kaikesta tulee läpinäkyvää, niin sitä on todella vapaa kaikesta. Ja vain rajaton maailma pystyy silloin tyydyttämään tätä läpinäkyvää ihmisyyttä, vain rajaton on riittävän vapaata.

Ja vaikka vapaus tuo myös vastuun kaikesta, niin vastuukin on helppo kantaa ja elämä on kevyttä. Minän raskas reppu putoaa selästä.

Erillisyys luo rajat, minä luo esteen nähdä todellisuus ja elämä. Rajaton läpinäkyvä elämä vapauttaa meidät rajoista ja näyttää todellisuuden ja elämän sellaisenaan, avoimena, kokonaisena, ehjänä. Rajattomuus luo vapauden, mutta myös vastuun, koska vastuuta ei voi enää rajata tai rajoittaa ilman rajoja. Siksi vastuu syntyy vapauden mukana sisäsyntyisesti vapaudesta.

Kaikenlainen rajojen vetäminen luo vastakkainasettelua rajattomassa elämässä. Esimerkiksi äänestäminen on rajan vetoa jonkin puolesta, jolloin se yleensä tarkoittaa jotakin toista vastaan. Edes minkään puolesta ei ole hyvä olla tai tarvitse olla, koska sekin yleensä tarkoittaa rajan vetoa ja ottamista kantaa. Vain elämän puolesta voi olla, koska se sisältää kaiken, sille ei ole vastakohtaa.

Rajaton elämä ei tarkoita, että sitä voisi elää vasta sitten kun kaikki rajat ovat pois. Rajat ovat mitä suurimmassa määrin vain kuviteltuja ja ne voi myös kuvitella pois. Elää, asennoitua ja suhtautua kuin niitä ei olisi. Ei köyhä ja rikas, vaan erilaisissa taloudellisessa asemassa olevia ihmisiä, ei hyvä ja paha, vaan erilaisia vaikutuksia omaavia asioita, ei oikea ja väärä, vaan eri lailla todellisuutta peilaavia asioita.

Läpinäkyvä ihmisyyys on sitä, kun ei enää näe eikä koe itseänsä, vaan näkee ja kokee elämän. Niin kauan kuin haemme jotakin kokemusta itsellemme – parempaa

vointia, elämystä, tunnetta yms. – tai näkemystä itsestämme – arvostusta, itsetuntoa, hyväksyntää yms. – niin tämä "sisäänpäin kääntynyt huomiomme" peittää todellisuuden ja elämän näkyvistämme. Silloin katsomme itseämme kohti, emme elämää kohti ja pois itsestä.

Kaikki rajat ja näkyvyys ovat vain luotuja uskomuksia, eikä niitä todellisuudessa ole koskaan ollut. Me olemme yhtä ja samaa elämää ja se "itse", jonka tunnemme ja koemme itseksemme, on elämä meissä, joka kokee ja näkee itsensä elämänä. Siksi, kun tämän rajattomuuden ja läpinäkyvyyden oivallemme, niin mikään ei muutu. Oivallamme siis sen mikä on aina ollut todellista, mutta emme ole sitä vain oivaltaneet.

Se mikä muuttuu, on se, miten sitten elämä ilmentyy meille eli miten näemme itsemme ja todellisuuden, miten olemme yhtä kaiken kanssa, miten elämme elämäämme ja miten toimimme maailmassa.

Uusi yhteisöllisyys – yhdessä yhtenä

Meidän koko moderni länsimainen kulttuurimme perustuu yksilöihin ja omaan eikä siksi ole syntynyt lainkaan esimerkiksi todellisia yhteisöllisiä asumis- tai työntekomalleja. Eikä postmoderni yhteisöllisyys ole tätä ainakaan vielä pystynyt muuttamaan, sillä siinäkin yhteisöllisyys on yksilön palveluksessa eikä päinvastoin.

Todellinen elämänyhteisyys ja yhteisöllisyys vaativat yksilön erillisyyden ja "oman" vähentymistä eikä tätä vielä ole syntynyt siinä määrin, että olisi syntynyt uudenlaisia

yhteisöjä. Nyt yhteisö tarkoittaa lähinnä yhdessä tekemistä, mutta omaksi eduksi, kun uusi yhteisöllisyys olisi yhdessä tekemistä yhteiseksi ja kaikkien eduksi.

Ennen uuden yhteisöllisyyden syntyä tarvitaan paljon yksilöiden heräämisiä todellisuuteen, toistemme kohtaamisia eri elämän vaiheissa ja tekemisissä ja tätä kautta löydämme sitten sen tavan, jolla uutta yhteisöllisyyttä toteutamme yhdessä. Tähän menee helposti kymmeniä vuosia ja nyt ei olla vielä kuin tuossa yksilöiden heräämisen vaiheessa.

Vaikka tätä uutta yhteisöllisyyttä haluaisi jo pian toteutuvaksi, niin evoluution kulku ei ole näin isossa muutoksessa kovin nopea ihmisen aikataulussa, mutta varma kylläkin.

Onnistuakseen tällainen uusi yhteisöllisyys edellyttää vahvaa luottamusta osallistensa välillä, joka ei kumpua pelkästään yhdessä tekemisestä, vaan olemisesta samassa "todellisuuden tietoisuudessa". Luottamus syntyy osallisuudesta elämään ja sen jakamisesta ihmisyytemme syvimmillä tasolla toistemme kanssa, ei vain mielen luoman todellisuuden tasolla.

Ilman tämän laatuista luottamusta yhteisöllisyys ei onnistu. Erillisyyteen ja omaan perustuva yhteisöllisyys epäonnistuu ennen pitkään, koska se ei perustu todellisuuteen, vaan mielen luomiin kuviin ja erillisiin yksilöihin.

Tällainen todellisuuteen ja yhteisyyteen perustuva yhteisöllisyys on tietenkin mielen ja yksilöllisyyden varassa elävälle täysin mahdoton edes kuvitella.

Se, että pystyy omassa tietoisuudessaan kokemaan todellisuuden ilman itseä ja luotuja kuvia, on varmasti paljon helpompaa kuin sen kokeminen yhdessä toisten kanssa. Vasta todellisuuden kokeminen "yhdessä yhtenä" paljastaa sen, kuinka hyvin luodut kuvat on nähty läpi.

Tietynlainen paradoksi tai väärä pelko on se, että tällainen "yhdessä yhtenä yhteisöllisyys" tarkoittaisi oman autonomian menettämistä, kun se itse asiassa vahvistaa sitä. Silloin koko elämä on osa "itseä", eikä mikään ole tämän itsen ulkopuolella.

Luottamus elämään

Luottamus elämään. Luottamus siihen, että näin on hyvä. Kun luottamus elämään syntyy, niin

- epäily, että kaikki ei olisi jo tässä, häviää,
- vastustus muuttuu "ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta" elämänasenteeksi,
- kuolemanpelko, pelko itsemme menettämisestä häviää,
- taistelu itseämme, toisiamme ja järjestelmää kohtaan päättyy ja
- kiire lakkaa, emme ole tulossa mistään, emmekä menossa mihinkään.

Elämä siinä mitä on ja toimiminen todellisuudessa ovat korvanneet mielemme luomat uskomukset, pelot ja epäilykset siitä, että näin ei olisi hyvä. Luottamus elämään on antanut meille uuden elämän vapaudessa.

Uusi aika antaa sinulle uusia herkkyyksiä

Kun olet aloittanut matkasi uuteen aikaan, omassa todellisuudessasi alkaa tapahtua muutoksia. Muutoksia tapahtuu, koska olet aloittanut matkan, jossa oma erillinen minäkuvasi ja sen vaikutus elämääsi alkaa vähentyä, ja elämän oma elinvoima ja ilmiöt tulevat aste asteelta näkyviin elämässäsi ja todellisuudessasi. Näihin muutoksiin ei liity mitään mystistä tai luonnotonta, vaan kyse on todellisuuden näkemisesi parantumisesta ja tämän uuden näkökyvyn herättämisestä uusista herkkyyksistä. Näitä uusia herkkyyksiä ovat mm. seuraavat:

Kyky nähdä itsesi selkeämmin

Alat nähdä omaa itseäsi, käyttäytymistäsi, tunteitasi ja ajatuksiasi yhä selkeämmin. Sisäinen kokemusmaailmasi on hetkittäin melkoista "vuoristorataa", kun kehoosi ja mieleesi sitoutunut tunne-energia vapautuu ja purkaa uskomuksiasi ja aiempia "totuuksiasi". Ajoittain voit todella hyvin ja ajoittain huonommin. Elämäntapasi alkavat muuttua ja tulla "yksinkertaisemmiksi ja kestävämmiksi", ja huomiosi siirtyy yhä enemmän pois itsestäsi, "ulos maailmaan".

Kyky nähdä toisen ihmisen "sisään"

Alat ymmärtää lähimmäistesi käyttäytymistä ja toiminnan motiiveja yhä selkeämmin. Ymmärrät, että ihmisen toiminta on lähes kokonaisuudessaan alitajuntaan tallentuneen ohjelmoinnin alaista. Se perustuu yksilöllisiin ja kulttuurisiin ehdollistumiin ja identiteetin sitomiseen näihin ehdollistumiin. Mitä paremmin alat tuntea itseäsi, sitä paremmin alat tuntea toisia ihmisiä. Sosiaaliset suhteesi muuttuvat, ja erilaiset sosiaaliset ja kulttuuriset ilmiöt alkavat näyttäytyä ”uudessa valossa”.

Kyky nähdä sosiaalisen todellisuuden lainalaisuuksia

Alat ymmärtää yhä selkeämmin, että ne samat elämän ja mielen lainalaisuudet, jotka ovat määrittäneet sinun omaa erillistä minäkuvaasi ja siihen ehdollistumistasi, toimivat myös yhteisöllisellä ja yhteiskunnan tasolla. Näet, että eri elämän ilmentymisen tasoilla on käytössä samat pelisäännöt ”pienestä isoon”, ja tämä avaa sinulle mahdollisuuden ymmärtää elämää ja sen ilmentynyttä sosiaalista ja kulttuurista kontekstia ja todellisuutta yhä paremmin ja selkeämmin.

Kyky luoda uutta luonnollisesti

Alat ymmärtää elämän omia metodeja ja periaatteita oman, uutta luovan ilmentymisesi kehittämiseksi, ja pystyt myös yhä paremmin soveltamaan niitä. Näet, kuinka elämän oma luovuus ja tahto alkavat toteuttaa elämääsi, ja sinä pystyt olemaan uutta luovan elämän prosessin aktiivinen osallinen. Sinulle tapahtuu ”onnellisia sattumia”, ja oikeita asioita tapahtuu juuri oikeaan aikaan. Tunnet

olevasi mukana elämän virrassa, et ajopuuna, vaan aktiivisena osallisena.

Kyky ymmärtää uutta todellisuuden paradigmaa

Kun omat uskomuksesi ja erillinen minäkuvasi väistyvät ja niiden vaikutus omaan elämääsi vähenevät, niin oma maailmankuvasi ja todellisuuskäsityksesi alkavat muuttua ja alat nähdä maailmaa, elämää ja evoluutiota ns. uuden todellisuuden paradigman mukaisesti holistisesti, orgaanisesti, tietoisesti, evolutiivisesti, integraalisesti. Todellisuutesi perusta muuttuu perin pohjin, ja sinusta tulee tulevaisuuden näkijä ja tekijä, jolle uusi paradigma antaa välineet toimia yhteiseksi hyväksi vastuullisesti ja kestävästi kohti ”mahdollista maailmaa”. Maailmankuvasi perustana on elämä ja sen evolutiivinen prosessi ja maailman ja kosmoksen konteksti.

Se, miten nämä uudet herkkyydet ilmenevät juuri sinussa, ei ole ennakkoon nähtävissä, eikä ole tiedettävissä, mihin suuntaan ja mille elämänalalle ne suuntautuvat.

UUDEN AJAN LÄHESTYMISTAPA IHMISENÄ KEHITTYMISEEMME

Miksi elämämme tuntuu usein tyhjältä ja olemme tyytymättömiä? Koska elämä ei tapahdu siinä mitä ei ole, vaan siinä mitä on.

Elämä on hyvää ja mielekästä siinä mitä on, koska hyvä on elämän perusominaisuus ja mielekkyys sitä eteenpäin vievä voima.

Sillä miten elämämme ilmenee, ei ole merkitystä, vaan että annamme sen ilmetä vapaasti.

Ihmisenä kasvaminen täyteen ihmisyyteen

Meidän tulee mennä eteenpäin omassa evolutiivisessa kehityksessämme kohti uutta luonnollista ja tietoista todellisuuskäsitystä, uusia elämäkeskeisiä arvoja ja maailmankuvia. Mutta meidän on myös nähtävä erillisyytemme vain luotuna ajatuksena ja oivallettava itsemme elämänä ja tietoisuutena, joka on meille kaikille yhteinen.

Meidän tulee mennä eteenpäin ja kasvaa ihmisenä laajentamalla omaa todellisuutemme tulkintaa yhä laajemmaksi, kunnes se kattaa koko ihmiskunnan ja maapallon, elämän kaikessa sen moninaisuudessaan ja rikkautessaan.

Voidaksemme saavuttaa tämän, tulee meidän luopua erillisyyden kokemuksestamme ja näkökulmastamme, ja oivaltaa todellisuuden ja elämäyhteisyyden näkökulma omaan itseemme, toisiimme ja elämään.

Tämä näkökulma on ratkaiseva. Todellisuuden valitseminen elämämme perustaksi, on tie eteenpäin ja ihmisenä kasvamiseemme, mutta myös tie todellisen itseytemme löytymiseen. Tämä luo myös mahdollisuuden todelliseen elämäyhteisyyteen toistemme ja luonnon kanssa.

Haasteemme kasvaa ihmisenä ja luopua erillisestä omakuvastamme samanaikaisesti, voi tuntua ristiriitaiselta. Mutta näin on vain erillisyydestä käsin

katsoen. Kun katsomme itseämme todellisuudesta ja elämästä käsin, niin todellinen ihmisyytemme kasvaa. Tämän kautta sopeudumme luonnollisesti ja oikea-aikaisesti siihen maailmaan, elinolosuhteisiimme ja haasteisiimme, joissa elämme. Omaksumme uusia arvoja ja maailmankuvia, jotka paremmin auttavat meitä elämään.

Meidän tulee siis samanaikaisesti sekä kasvaa ihmisenä että vähentyä erillisenä ihmisenä. Näin voimme löytää hyvän ja mielekkään elämän ja ratkaista aikamme haasteet tavalla, joka luo yhteisen ja tasa-arvoisen maailman, ja joka on ekologisesti ja sosiaalisesti kestävä ja mahdollinen.

Luonnollinen elämä on hyvää ja mielekästä, koska hyvä on elämän ominaisuus ja mielekkyys tästä hyvästä nousevia vastuullisia ja todellisuuteen perustuvia tekoja. Tekoja, jotka tekevät elämästämme mielekästä ja antavat sille suunnan ja tarkoituksen.

Vaikeus uuden ihmisyytemme löytämisessä on, että se ei ole jotakin, jonka saamme tekemällä jotakin, vaan se on jotakin, jonka saamme, kun avaudumme elämälle ja luovumme sen itse tekemisestä ja hallinnasta. Annamme elämän näyttää tietä ja luotamme sen kykyyn ohjata elämäämme.

Luottamus elämään ja herääminen todellisuuteen herättävät myös vastuun ja tekee elämästämme merkityksellistä ja vastuullista. Silloin emme elä itsellemme, vaan yhteisen ja kaikkien edun puolesta.

Elämä ei ajattelemalla parane

Me uskomme, että voimme ajatustemme avulla hallita elämää ja ohjata sitä haluamaamme suuntaan. Joskus se näyttää jopa toimivan, mutta se on vain sattumaa. Todellisuudessa ajatukset kuvaavat sitä mikä on jo tapahtunut, mutta kun elämme ajatuksissamme, niin emme tätä huomaa.

Elämä todellisuudessa on aina "suora lähetys", kun taas ajateltu elämä on "nauhoitettu lähetys". Sitä voimme editoida ja muokata, ottaa paloja pois ja ehkä lisätäkin siihen jotain, mutta ei todellisuus siitä muutu. Se menee koko ajan eteenpäin ja siinä voi joko elää mukana sellaisenaan tai sitten ei.

Aluksi elämä todellisuudessa voi tuntua pelottavalta, koska olemme niin tottuneet siihen kuvitelmaan, että me itse "olemme puikoissa", ja että tästä luopuminen ajaisi elämämme hallitsemattomaan kaaokseen. Todellisuudessa käy juuri päinvastoin. Kun annamme elämän tapahtua omillaan, niin huomaammekin, että me olemme edelleen puikoissa, mutta nyt suorassa lähetyksessä. Se mitä tapahtuu, tapahtuu meille ja me olemme tämä elämä. Emme elä sitä enää erillisenä, vaan olemme siinä vahvasti läsnä.

Tiede ja aivotutkimus on tämän myös todistanut, eikä siinä ole mitään ihmeellistä. Tosin vapaan tahtomme se kyllä näyttää hävittävän. Mutta sekin on ollut vain kuviteltua, eikä todellista. Kun luovumme elämisestämme erillisinä

ajatuksissamme ja siitä syntyvissä tunteissa, niin kuviteltu vapaa tahto ja hallinta vaihtuvat elämän tahtoon ja elämän "tuntoon", ja elämämme tuntuu entistä enemmän omalta, luonnolliselta ja hallitulta.

Mutta erillisyydestä katsoen tietenkin täysin mahdollomalta ja hullulta. Miten elämä voisi olla muka hallittua, jos en itse sitä omin ajatuksin ohjaa.

Uusi lähestymistapa – ylhäältä alaspäin

Elämme tällä hetkellä aikoja, jolloin monet meistä voivat huonosti. Olemme levottomia, kipuilemme, meillä on erilaisia elintavoistamme johtuvia sairauksia, koemme elämisen tuskaa ja jopa eksistentiaalista ahdistusta. Emme tiedä mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Olemme oman itsemme kanssa niin sanotusti hukassa. Ilmastonmuutos, globaali ja kotimainen aina lähestyvä talouskriisi sekä huoli lähiympäristömme ja koko maapallomme tilasta, pahentavat jo ennestään kokemaamme turvattomuutta ja huonoa oloamme.

Monet meistä ovat etsineet elämälleen syvempää tarkoitusta, toiset jo vuosien ajan, ja löytäneet monia erilaisia henkisen kasvun oppeja ja mahdollisuuksia. Olemme löytäneet erilaisia metodeja, tekniikoita, tapoja laajentaa tietoisuuttamme ja kasvaa henkisesti. Uusia tapoja voida fyysisesti ja psyykkisesti paremmin esim. ravitsemuksen avulla. Löytäneet selityksiä sille, miksi olemme olemassa ja mikä on elämän tarkoitus. Silti sisällämme saattaa olla edelleen kaipaus johonkin

muuhun, tai epäily siitä, että onko se mitä tähän mennessä olemme löytäneet, oikea vastaus kysymyksiimme.

Uusi aika ja sen perustana oleva vapaa tietoisuus, lähesty edellä kuvattua ihmisenä olemisen ongelmaa eri näkökulmasta kuin perinteisesti on totuttu. Sen lähestymistapana ja sisältönä ei ole yksilön henkilökohtainen hyvinvointi ja minuus sekä niiden kehittäminen, vaan laajin mahdollinen konteksti: maailmankaikkeuden, evoluution, elämän ja evoluution näkökulma ja ihminen osana tätä suurta avautuvaa evolutiivista luomis- ja kehittymisprosessia. Tätä lähestymistapaa kutsumme ”ylhäältä alaspäin” - näkökulmaksi, kun perinteinen lähestymistapa on ihmisestä käsin eli ”alhaalta ylöspäin” -näkökulma. Tämä lähestymistapojen ja näkökulmien ero muuttaa kaiken.

Tavoitteemme ei ole lähestymistapojen erilaisuuden takia oman hyvinvointimme eli kehollisten aistimustemme, tunteidemme ja ajatustemme hallintaan saaminen niistä itsestään käsin. Tavoitteemme on päästä näiden takana olevaan todellisuuteen, josta käsin voimme näitä aistimuksia, tunteita ja ajatuksia ja niiden aiheuttamia ongelmia käsitellä ja ”poistaa päiväjärjestyksestä”. Tämä uusi todellisuus luo meille uuden elämän ja tietoisuuden, joka mahdollistaa elämisen ja oman elämämme hallinnan aivan eri tasolla ja syvyydellä kuin aiemmin.

Uusi todellisuus ja elämä on tietenkin hyvin paljon luvattu. Siksi se herättää oikeutettua epäuskoa ja epäilyjä

paremman elämän etsijöissä. Me olemme kuitenkin tällä hetkellä länsimaisen ihmisen osalta kehityspsykologisesti ja evolutiivisesti katsoen siinä vaiheessa, että tämä uusi mielen takainen todellisuus ja mahdollisuus ovat saavutettavissamme. Voimme löytää sen nyt osana uutta elämämyönteistä, evolutiivista ja holistista maailmankuvaamme ja arvojamme. Ensi kertaa meillä on tilaisuus astua uuteen maailmaan ja avata sen luomia mahdollisuuksia tavoilla, jotka eivät ole aiemmin olleet mahdollisia.

Perinteisessä lähestymistavassa apu tulee yleensä toisen ihmisen, toiminnan tai korkeamman voiman toimesta eli ulkoa käsin. Uudessa lähestymistavassamme kyse on ehdollistuneesta mielestämme vapautumisesta, mikä tapahtuu meissä itsessämme ja omin voimin. Toki tarvitsemme muiden tukea ja läsnäoloa, mutta se tapahtuu sisältä käsin.

Perinteisessä lähestymistavassa tarvitsemme kykyä olla avoin avulle ja uskoa sen auttaviin voimiin. Uudessa lähestymistavassamme tarvitsemme lujaa tahtoa, rohkeutta ja nöyryyttä kohdata uusi todellisuus ja antautua sille. Tervehtymisemme tapahtuukin nyt uudessa ja laajemmassa mielen takaisessa todellisuudessa ja tietoisuudessa.

Nämä kaksi eri lähestymistapaa ja näkökulmaa eivät sulje toisiaan pois. Mutta niiden tavoitteet, keinot ja lopputulos ovat toisistaan merkittävästi poikkeavia. Parhaimmillaan alhaalta ylöspäin -lähestymistapa palauttaa meidän

toimintakykymme ja luo meistä tasapainoisia ja hyvinvoivia.

Ylhäältä alaspäin -lähestymistapa luo meistä uuden ihmisen: yksilöllisyydestä, henkilökohtaisuudesta ja mielen ehdollistumista vapaan ihmisen, jonka elämää elävöittävät sydämen ilo, joka ei ole riippuvainen ulkoisista syistä, sisäinen rauha ja rakkaus elämää, kaikkea ja kaikkia kohtaan, ja yhdessä luomisen ja kehittymisen polte ja pakko.

Vapaat ihmiset ovat myös tasapainoisia ja fyysisesti ja psyykkisesti hyvinvoivia ihmisiä. Silloin oman elämämme tarkoitus ja tehtävä, jopa kutsumus, muodostuu ihmiskunnan ja maapallon elämän pelastamisesta ja uuden maailman luomisesta.

Miksi tämän uuden elämälle myönteisen maailmankuvan ja mielen takaisen todellisuuden löytäminen, on niin tärkeää juuri nyt?

Siksi, että vain vapaat ihmiset kykenevät tekoihin, joilla on merkitystä ja vaikutusta koko ihmiskunnan ja maapallomme tulevaisuuteen. Emme pysty pelastamaan luontoa ja elämää, ennen kuin olemme pelastaneet itsemme. Vain vapaat ihmiset pystyvät tekemään tekoja, joita henkilökohtainen etu tai hyvinvointi eivät rajoita. He pystyvät olemaan se muutos, jonka haluamme maailmassamme nähdä, ja me kaikki tarvitsemme.

Oma henkilökohtainen hyvinvointi ja sen parantaminen, eivät anna meille riittävää motivaatiota tarvittavan

muutoksen tekemiseen. Tarvitsemme itseämme suuremman syyn siihen.

Sisällämme on kaipaus johonkin

On monia tapoja ja motiiveja olla kiinnostunut henkisyydestä, evolutiivisesta tietoisuudesta ja vapaudesta ja niiden kehittämisestä. Yhteistä näille kaikille on, että tunnemme syvällä sisällämme kaipausta ja tarvetta oman elämämme, todellisuutemme ja maailmamme ymmärtämiseksi. Haluamme kokea elämämme nykyistä täydempänä ja, että se antaa sisältöä, merkitystä elämällemme ja toteuttaa itseämme suurempaa tarkoitusta. Tiedämme, että voimme olla enemmän ja siihen tunnemme kaipausta ja tarvetta.

Kun jaksamme olla kärsivällisiä ja avoimia elämälle, niin löydämme tämän kaipauksemme täyttymyksen. Oivallamme oman todellisen itsemme vapaana tietoisuutena ja heräämme elämän omaan luovuuteen, energiaan ja tahtoon. Tällöin elämme elämäämme niin täytenä ja mahdollisena, kuin se tällä hetkellä on meille evolutiivisesti mahdollista. Elämä on elämää varten, ei etsimistä varten.

Monet etsivät tänä päivänä jotakin, joka veisi meidät pois nykyisestä ja veisi johonkin mihin tunnemme vetoa tai kaipausta, johonkin sellaiseen mitä meillä ei nyt ole. Vaikka monesti etsijöistä puhutaankin kuin he olisivat yksi ja homogeeninen ryhmä ihmisiä, niin todellisuus on paljon monimuotoisempi ja värikkäämpi. Meitä on moneksi:

- **mielensä rauhoittajat** etsivät läsnäoloa ja mielenrauhaa meditoiden, mietiskellen ja harjoittaen mm. joogaa,
- **hyvinvoinnin vaalijat** etsivät parempaa hyvinvointia itsellensä ja lisää iloa ja energiaa elämäänsä,
- **henkisyiden harjoittajat** haluavat löytää rauhan sielullensa ja olla osa henkistä maailmaa,
- **mystiikan harrastajat** haluavat harrastuksen ja ajanvietettä, jossa on mystiikkaa ja eksotiikkaa,
- **itsensä kohtaajat** haluavat päästä irti mielensä luomista ehdollistumista ja lopettaa elämisensä ahdistuksen ja merkityksettömyyden,
- **metafyysiset kyselijät** haluavat löytää vastauksen mm. Kuka minä olen, Onko Jumalaa olemassa, Mitä merkitystä elämällä on -kysymyksiin,
- **elämystaiteilijat** haluavat kokea ja luoda elämyksiä ja kokemuksia, jotka ylittävät tavanomaisuuden,
- **maailmanparantajat ja uuden luojat** haluavat herättää ihmiset ja luoda uuden, paremman ja kestävämmän maailman,
- **kärsimystaistelijat** haluavat lopun kärsimyksellensä ja päästä vapauteen ja
- **totuuden etsijät** haluavat valaistua ja tulla yhdeksi totuuden kanssa.

Harva näistä etsijöistä kuitenkaan todellisuudessa haluaa ”minän kuolemaa” eli irti pääsyä erillisyydestä todellisuuteen. Se on usein näihin oppeihin ja näkemyksiin sisältyvä henkisyiden tavoite ja lopullinen päämäärä.

Kaikki haluavat todellisuudessa jotakin itselleen, jotakin lisää.

- **Kaipaukselle antautujat** ovat avoimia mahdolliselle ja läsnä elämälle ja
- **minän harhan näkijät ja purkajat** ovat valmiita kohtaamaan kaiken ja olemaan välttämättä mitään.

Näitä ihmisiä kutsun ”elämän kohtaajiksi”. He tietävät tai ainakin uskovat, että ”elämä tietää paremmin” ja, että ”erillinen minä on vain illuusio”. He luottavat kaipauksensa ja elämän intuitiiviseen ohjaukseen. He ovat valmiita kohtaamaan kaiken, mikä on luonut minämme, omakuvamme, vaikka tämä prosessi luo usein luopumisen tuskaa ja epätoivoa sekä jatkuvaa minän luomien kahleiden purkamista.

Olemalla avoin mahdolliselle ja läsnä elämälle ovi uuteen todellisuuteen avautuu ja laajenee pikkuhiljaa. Kun ”kohtaa kaiken eikä vältä mitään”, niin oven edestä poistuu kaikki se ”tavara” mitä minä on luonut. Lopulta ovi avautuu ja on riittävästi auki siitä kulkea. Kuka lopulta ovesta sisään astuu, ei ole tiedettävissä tai ennustettavissa. Se tapahtuu, kun se tapahtuu. Kun ovesta on kulkenut, niin se sulkeutuu ja häviää, sillä sekin on ollut vain harhaa. Uusi todellisuus, ainoa todellisuus, joka on, on se mitä on.

Emme useinkaan ole selvillä siitä mitä tavoittelemme, mikä on hyvin ymmärrettävää. Meillä on lukuisia, hyvinkin erilaisia tavoitteita johtuen omasta evolutiivisesta asemastamme ja tilastamme.

Tavoitteemme etenevät monesti seuraavasti ja ovat:

- tunteisiin ehdollistuneesta omakuvastamme irti pääseminen ja pääseminen tietoisien mielen todellisuuteen, tämä on varsinaisesti ehdollistuneesta egostamme irti pääsemistä,
- tietoisien mielen kehittämistä positiivisia tunteita ja ajatuksia kehittämällä kohti "järjen" tietoisuuden tilaa,
- mielen takaisen läsnäolon eli vapauden saavuttaminen,
- modernista postmoderniin ja postmodernista evolutiiviseen maailmankuvaan siirtyminen läsnäolon ja vapauden tilassa tapahtuvan prosessin avulla,
- todelliseen itseyteen ja vapauteen perustuvan elämän ja luovuuden opetteleminen ja edelleen kehittäminen,
- integraalisen, evolutiivisen ja holistisen näkökulman ymmärtäminen laajana kontekstina kaikelle kehitymiselle ja
- integraalisten ja arvolähtöisten uusien ratkaisujen ja käytänteiden luominen elämän luovuudesta ja läsnäolosta käsin.

Näiden lisäksi meillä on tietenkin myös muita yhteisöllisyyden ja samanhenkisten ihmisten tapaamiseen liittyviä ja omaan elämäämme ja sen järjestelemiseen liittyviä tavoitteita.

Edellä kuvatun mukaisesti onkin ymmärrettävää, että samat opit, metodit ja puheet eivät sovellu kaikille ja tästä voi aiheutua väärinkäsityksiä ja sekaannusta. Siksi omien tavoitteiden ja evolutiivisen aseman ja tilan

hahmottaminen ja tunnistaminen ovat hyvin tärkeää. Pystymme paremmin hahmottamaan mitkä tavoitteistamme ovat itsellemme juuri nyt olennaisia ja mahdollisia. Se on itsemme reflektointia, peilausta, itsemme arviointia ja tutkistelua, joka auttaa ymmärtämään itseämme, mikä on siis hyvä asia.

Mutta. Sillä missä evolutiivisesti olemme tai mitkä tavoitteemme ovat, ei ole lopulta mitään merkitystä. Me voimme olla vain siellä, missä juuri nyt olemme.

Vaikka tunnistaissimme missä olemme ja minne olemme menossa, niin todellisuudessa hyvin usein emme tätä oikein ja tarkasti pysty tietämään. Väärin tulkinnan vaara on suuri ja todennäköinen. Silloin on varmintä hyväksyä se missä on, vaikka tätä ei siis tiedäkään, ja olla vain läsnä ja avoin, eikö?

Näiden tavoitteiden ja tilamme pohtiminen on kuitenkin olennaista ja tärkeää, että tuomme ne tietoisuuteemme, sillä mielemme tekee puolestamme tätä arviointia kuitenkin koko ajan ja aiheuttaa meille odotuksia ja ”pitäisi tehdä” tuntemuksia. On siis tärkeää, että tunnistamme nämä tavoitteemme, ja paljastamme mielemme arviointiprosessin. Viemme siltä voiman pois läsnäolomme, hyväksyntämme ja tietoisuutemme avulla. Tuomalla tavoitteet tietoisuuteemme, viemme mieleltämme pois tämän kyvyn vaikuttaa meihin. Tavoitteisiin pätee sama kuin tunteisiin ja ajatuksiin ja niihin liittyviin ehdollistumisiin yleensäkin: ne pitää tunnistaa ja sitten antaa olla ja hyväksyä sellaisinaan.

Etsijän matkasta ja sen tarpeellisuudesta

Kun puhun etsijän matkasta, niin tarkoitan sillä aikaa ennen heräämistämme todellisuuteen, ja jonka aikana me perehdymme ja tutustumme siihen, mistä heräämisessä on kysymys. Matka tarkoittaa aikaa, jonka olemme etsijöitä.

Monesti sanotaan, ettei matkaa pitäisi tehdä. Mutta voimmeko me herätä todellisuuteen ilman edeltävää matkaa? Emme. Miksi siis kuitenkin sanomme, että matkaa ei pidä tehdä tai sitä ei tarvita? Sanommeko näin sen vuoksi, että pelkäämme siirtävämme omaa heräämistämme eteenpäin? Vai siksi, että meille on sanottu, ettei matkanteosta ole hyötyä heräämiseen? Vai pyrimmekö kieltämällä matkanteon päästä suoraan heräämiseen?

Onko matkanteko siis este heräämiselle, edellytys heräämiselle vai tekosyy välttää heräämistämme? Sanoisin, että kaikkea tuota se on.

Koska matka on vaihe, joka edeltää heräämistämme, niin siinä mielessä me tulemme sen joka tapauksessa käymään, halusimmepa sitä tai emme. Siksi sitä ei tarvitse eikä kannata kieltää. Toisaalta muodostuuko matka esteeksi vai edellytykseksi, riippuu, miten tuon matkamme teemme.

Kun ymmärrämme, että herääminen tapahtuu tietoisien mielemme ja minämme tuolla puolen olevassa todellisuudessa, niin ymmärrämme, että se mitä matkamme aikana teemme, ei suoranaisesti vaikuta tähän absoluuttiseen todellisuuteen, jossa herääminen

tapahtuu. Mutta se mitä teemme matkamme aikana, vaikuttaa kyllä suhteelliseen todellisuuteemme ja luo onnistuessaan tarvittavan tahdon ja voiman luopua mielemme ja minämme illuusiosta. Siksi matkanteko on monesti tarpeellista.

Toisaalta jos käytämme matkaa tekosyynä siirtää heräämistämme, sen kohtaamista, että minämme on illuusio eikä sitä oikeasti ole todellisuudessa olemassa, niin silloin matkanteko on este. Mutta silloinkin kyse on vain siitä, että pelkäämme kohdata minämme illuusion. Ja jos matkanteko voi tätä pelkoamme lieventää ja kerätä meille rohkeutta kohdata omat ”mörkömme”, niin se on hyödyllistä tehdä.

Miten siis matkantekoon tulisi suhtautua?

Mielestäni matkanteko sinänsä ei ole kysymys, johon meidän tulisi keskittyä, vaan herääminen. Meidän tulee olla mahdollisimman avoimia ja rehellisiä itsellemme ja uskaltaa kohdata omat pelkomme ja niiden syyt. Nähdä näiden ehdollistumiemme todellinen luonne kiellettyinä ja tukahdutettuina tunteina ja kokemuksina, jotka pitää kohdata ”silmästä silmään”. Niille ei tarvitse tehdä mitään, mutta ne tulee kohdata avoimesti ja rehellisesti, ja antaa niihin sitoutuneen tunne-energian ja vaikutusvallan laantua omia aikojaan. Tämä on oikeaa matkantekoa, mutta ei monesti kovin mukavaa.

Mutta tätäkään oman minämme kohtaamisen matkaa ei pidä käydä itsetarkoituksena, vaan nähdä se

valmistautumisena heräämiseen, joka sitten tapahtuu omia aikojaan ja omien lainalaisuuksiensa mukaisesti, joista meillä ei ole tietoa eikä tarvitse olla.

Matkamme on onnistunut ja tarpeellinen, jos se on antanut meille rohkeuden ja voiman kohdata oma itsemme, ja olemme pystyneet tekemään matkan pitämällä kuitenkin kirkkaana tietoisuudessamme, että on vain yksi tavoite: minämme näkeminen illuusiona ja tarpeettomana olemiselle, elämiselle ja toimimiselle todellisuudessa ja elämässä.

Olennaista ei ole mitä teet ennen heräämistä, vaan mitä teet heräämisen jälkeen.

Kuka voi herätä todellisuuteen

Voiko 3-vuotias, 20-vuotias tai 50-vuotias herätä ja vapautua todellisuuteen ja uuteen elämään? Kysymys on siinä mielessä harhaanjohtava, että me kaikki olemme aina olleet ja tulemme aina olemaan se tietoisuus ja todellisuus missä kaikki on ja tapahtuu. Kysymys ei ole jostain mitä voisimme saavuttaa tai tehdä, koska tämä tietoisuus on mitä me oikeasti olemme. Me olemme kaikesta koko ajan tietoisia tavalla tai toisella. Kysymys on tämän oivaltamisesta: tulemista tietoisesti siksi todelliseksi itseksemme, jota olemme aina olleet.

Tietoisuus omana todellisena olemuksenamme on pysyvä tosiasia, mutta tämän ymmärtäminen on se mistä vapautumisessa tai heräämisessä on kysymys. Riippumatta iästä me olemme vapaita tietoisuuksia, mutta miten tämän

ymmärrämme ja pystymme tulkitsemaan muodon maailmassa, erottaa heränneen ei-heränneestä. Toinen tietää ja toinen ei.

Me voimme missä iässä tahansa ymmärtää ja tuntea olevamme oma itsemme vapaana tietoisuutena, mutta monesti vasta aikuisiässä pystymme tämän tulkitsemaan ja näin saattamaan näkyväksi niin itsellemme kuin toisillemmekin. Tässä tarvitsemme monesti sen tunnistamista mikä ei ole vapaata ja tietoista itsessämme (ego, mieli). Mutta onko sekään edellytys, jäänee arvoitukseksi. Vapaus ja tietoisuus on meissä kaikissa, mutta sen ymmärrys ja tietäminen vaihtelee.

Meidän tulee valita elämä ja vapaus sen ilmentymänä. Valita se mikä on kaikesta vapaa, mutta kaikesta tietoinen. Valita se mikä jää jäljelle, kun kaikki tietoisuuden kentässä olevat ajatukset, tunteet, aistihavainnot ja ideat on vain todellisuuden tulkinnaksi havaittu. Valinnassa on kysymys siitä, että valitsee tämän kaiken takana olevan puhtaan tietoisuuden.

Se että tietoisuuden kentässämme on vielä paljon ”tavaraa” ja tulee aina olemaan, ei vaikuta tähän valintaan. Se on puhdas päätös: olla se mitä on aina ollut. Yksinkertaista ja helppoa sinulle, mutta mielen luomalle minälle mahdotonta. Sieltä sitä päätöstä ei voi eikä kannata hakea. Valita mikä on aina ja ainoastaan totta.

Hyvän ja mielekkään elämän salaisuus

Miksi elämämme tuntuu usein tyhjältä ja olemme tyytymättömiä? Koska elämä ei tapahdu siinä mitä ei ole, vaan siinä mitä on.

Elämä on hyvää ja mielekästä siinä mitä on, koska hyvä on elämän perusominaisuus ja mielekkyys sitä eteenpäin vievä voima. Sillä miten elämämme ilmenee, ei ole merkitystä, vaan että annamme sen ilmetä vapaasti. Koska elämä on perustaltaan hyvää, niin siitä nousee hyviä tekoja tavalla, kuinka kukin meistä hyvyttä ilmentää. Tämä tuo mielekkyyttä elämäämme ja vie meitä eteenpäin. Elämästä voi nauttia, kokea hyvyttä ja mielekkyyttä, kunhan vain elämme siinä mitä on ja ilmenee.

Kun oivallat hyvän elämän salaisuuden, se vapauttaa sinut ilmentämään ja toteuttamaan kaikkea sitä, mikä on sinulle luontaisinta ja ominta. Hämmästyttävintä tässä on, ettei siinä tarvita lainkaan sinua. Mutta mitään yliluonnollista tai mystistä tässä ei kuitenkaan ole – vain elämää luonnollisesti ja vapaasti elettyinä, siten kuin elämä itse sitä elää.

Hyvä ja mielekäs elämä – siitä on kysymys. Moni teistä on varmaankin jo tehnyt siihen pienen lisäyksen alitajuisesti, tiedostamattaan, ja tulkinnut sen tarkoittavan *Hyvä ja mielekäs elämä minulle*. Mutta tästä ei nyt ole kysymys.

Hyvä ja mielekäs elämä kertoo elämästä itsestään, siitä miksi se on hyvää ja mielekästä ja miten se ilmenee. Hyvän

elämän salaisuus löytyy elämästä itsestään, ei jostakin, mitä me voimme tehdä. Se ei löydy meistä itsestämme. Se hämmästyttävien elämän salaisuus on, että me itse olemme tämä elämä. Me olemme mitä sanomme elämäksi ja todellisuudeksi, tai kuten sitä hyvin usein kutsutaan, tietoisuudeksi. Hyvä ja mielekäs elämä ei tapahdu sinulle tai minulle, se ei tapahdu kenellekään. Se on se mitä on ja mitä tapahtuu, se on ja tapahtuu elämässä.

Olemme tottuneet tai paremminkin meidät on opetettu ja kasvatettu siihen, että olemme erillisiä yksilöitä ja persoonia. Olemme erillisiä muusta ja meillä on oma sisäinen ja ulkoinen maailma, jota me aistimme, tunteidemme ja ajatustemme avulla tarkastelemme ja hallitsemme, ja jossa me parhaan kykymme mukaan pyrimme elämään. Jos emme tätä perusolettamustamme koskaan erittele tarkemmin tai vaadi siitä todisteita, että näin asian laita todella on, niin me hyväksymme tämän oletuksen erillisestä minästä ja erillisestä maailmasta.

Eikä siinä ole mitään väärää tai paha, mutta tämä puutteellinen oletuksemme itsemme todellisesta luonteesta, voi elämämme aikana aiheuttaa meille, luodulle omakuvallemme, tyytymättömyyttä, pelkoja, ahdistusta, masennusta, mutta tietenkin myös ilon, onnen ja rakkauden hetkiä.

Koska luulemme, olemme oppineet, että ne tapahtuvat minulle, niin me haemme näihin elämämme huonoihin hetkiin ratkaisua itsestämme ja omasta elämästämme, ja toisaalta pyrimme ylläpitämään hyviä hetkiämme omin

voimin. Tämä ei useinkaan onnistu kuin hetkellisesti ja väliaikaisesti. Toisaalta moni meistä tietää alitajuisesti tai tietoisemmin, että emme pysty vaikuttamaan elämämme tapahtumiin kuin näennäisesti ja jälkikäteen tapahtuneelle selityksiä antaen, miksi kaikki tapahtui. Elämä tuntuu elävän omaa elämäänsä, meistä välittämättä.

Me heräämme ja vapaudumme egostamme tai erillisestä ja erityisestä omakuvastamme. Tulemme tietoiseksi tai valaistumme, saavutamme nondual-ykseyden tilan tai pääsemme irti dualismin ja suhteellisen maailman kahleistamme.

Nämähän ovat niitä lupauksia, joita niin itämaiset kuin länsimaiset henkiset opit ja uskonnot ovat meille luvanneet. Eikä näissäkään oikein ymmärrettyinä ole mitään pahaa tai väärää. Ne ovat osa elämän ilmentymistä ja sen ilmiöitä ja tekevät elämästämme monesti mielenkiintoisempaa ja jännittävämpää. Mutta se missä ne epäonnistuvat, on hyvän ja mielekkään elämän selittäminen ja sen kertominen, miten siinä voimme elää arjessamme ja siinä maailmassa, joka vallitsee kulloisenakin hetkenä.

Hyvän ja mielekkään elämän näkökulma ja lähestymistapa on seuraava. Me olemme tietoisuus, todellisuus ja elämä, jotka ilmenevät yhtenä ja kokonaisuena siinä mitä on. Me olemme tämä todellisuus, joka sisältää kaiken mitä on ja kaiken mitä tapahtuu. Elämä on se perusta, josta kaikki edellä mainitut ilmiöt, käsitteet, uskomukset ja oletukset nousevat, ja elämästä käsin me voimme ymmärtää ja

nähdä ne ja niiden tarkoituksen elämän prosessissa. Kun me olemme tämä elämä, niin meidän ei tarvitse, emmekä tietenkään voikaan, vapautua tai herätä egostamme tai minästämmme, valaistua tai tulla vapaaksi. Meidän tulee vain olla tietoinen tästä elämän salaisuudesta ja antaa sen tulla todeksi meissä.

Kun sanon ”meissä”, niin tarkoitan sillä tarkasti ottaen, että elämä tulee tietoiseksi itsestään ja elämän salaisuus paljastuu elämälle itselleen, mutta koska me olemme tämä yksi ja ainoa todellisuus, joka on, niin voimme yhtä hyvin sanoa sen tapahtuvan meissä.

Olennaista on siis huomata, että mikään ei tapahdu erillisessä ja erityisessä omakuvassamme, egossamme, minässämme tai ajatuksissamme, vaan elämässä itsessään, joka me olemme. Hyvän elämän salaisuus on yksinkertaisesti, että me olemme elämä, joka itsessään on hyvä ja mielekäs.

Vaihtoehto perinteisille itsensä löytämisen opeille

Kun lähdemme etsimään todellista itseämme, totuutta elämästä ja sen merkityksestä, tietä ulos kärsimyksistämme, kohti parempaa elämää, tai tavoittelemaan laajempaa tietoisuutta ja lopulta ehkä jopa ykseyttä, joka tekee meistä yhtä kaiken elämän kanssa, on meille tarjolla lukuisia henkisen kasvun ja itsensä löytämisen oppeja aina idän uskonnoista nondual-oppeihin ja New Age -tyyppisiin uususkontoihin sekä kaikkea siltä väliltä.

Meille on tarjolla todellinen henkisyysoppien ”salaattipöytä”, josta emme enää pysty hahmottamaan, mitkä niistä ovat toimivia ja hyödyllisiä ja mitkä vain tekevät meistä kärsimättömiä ja turhautuneita etsijöitä. Monesti nämä myös vievät meidät pois tavallisesta elämästämme, johonkin välitilaan, jossa odotamme lopullista läpimurtoa.

On kolme eri todellisuutta, joissa me voimme elämämme aikana olla, ja joiden kautta kulkea eteenpäin kohti sitä mitä toivomme saavuttavamme.

Suurin osa meistä elää tietoisesti tai tiedostamattaan elämäänsä 1) ns. luodussa todellisuudessa eli ajatustemme, tunteidemme, aistiemme ja havaintojemme luomassa todellisuudessa, jonka koemme olevan me itse. Olemme mitä nämä kokemuksemme meille luovat, olemme tämä luotu todellisuus.

Tämä on myös se elämä, joka meille tuottaa kaiken sen ilon ja myös kaiken sen surun ja kärsimyksen, mitä erillisinä yksilöinä ja persoonina voimme elämässämme kokea.

Jossakin vaiheessa osa meistä haluaa päästä irti tästä ilon ja kärsimyksen vuoristoradasta ja lähdemme etsimään jotakin parempaa perustaa elämällemme. Hyvin usein se johdattaa meidät henkisen kasvun polulle, kun olemme ensin pyrkinneet ratkaisemaan ongelmiamme erilaisten hyvinvointi- ja elämäntaitovalmennusten, terapioiden tai vaihtoehtoisten hoitojen ja elämäntaparemonttien avulla,

mutta emme ole saavuttaneet sitä parempaa elämää, jota haluamme itsellemme.

Henkisen kasvun polulla meidät johdatetaan hyvinkin nopeasti ymmärtämään, että me emme ole edellä kuvattu, luotu todellisuutemme, vaan me olemme sitä 2) tarkkaileva tietoisuus, jotakin, mikä on tietoinen ajatuksistamme, tunteistamme, aistiemme luomista kokemuksista ja havainnoistamme. Pääsemme irti totutusta tavastamme nähdä itsemme, ja nyt näemme kaiken ulkopuolisena todistajana ja tarkkailijana.

Tämä tuo meille näkyviin myös kaikki ne turhautumat, ehdollistumat ja kehoomme ja mieleemme tallentuneet traumamme ja niihin liittyvän tunne-energian, joka purkautuessaan aiheuttaa meille erilaisia vahvojakin epämiellyttäviä tuntemuksia, mutta myös oivaltavia avautumisen tiloja. Elämästämme tulee dualistista sanan varsinaisessa merkityksessä: me elämme yhtä aikaa luodussa todellisuudessa ja sitten jonakin mikä tätä luotua todellisuutta havainnoi.

Elämästämme tulee jälleen kerran vuoristorataa, jossa poukkoilemme näiden kahden eri todellisuuden välillä. Tätä vuoristorataa voimme pyrkiä hallitsemaan meditaation, mietiskelyn ja itsetutkinnan avulla. Tämä vaihe on myös yleensä se, joka voi kestää vuosikausia ja jossa turhaudumme koko hommaan.

Mikäli kuitenkin onnistumme käymään tämän vaiheemme onnistuneesti lävitse ja purkamaan ”vanhaan minäämme”

liittyviä ehdollistumiamme riittävässä määrin, voimme päästä tietoisuuden tilaan, jota kutsutaan 3) nondual-tilaksi. Tässä tilassa purkautuu viimeinen illuusiomme ja harhamme erillisestä minästämmme, ja todellisuus avautuu meille yhtenä ja kaiken kattavana todellisuutena, jossa tarkkailevaa tietoisuuttakaan ei enää tarvita eikä ole olemassa. Monesti tämä tila ei ole vakaa tai pysyvä, vaan tarvitsemme avuksemme edelleenkin meditaatiota, mietiskelyä ja myös tämän tilan jatkuvaa tutkistelua.

Yhteistä tälle matkallemme luodusta todellisuudesta tarkkailevaan tietoisuuteen ja lopulta nondual-tilaan on, että se vie meidät pois tavallisesta ja arkisesta elämästämmme. Elämme elämäämmme arkitodellisuudessa ja tässä uudessa nondual-tilassa ja todellisuudessa vuorotellen, ja näiden yhdistäminen osoittautuu monesti hyvin hankalaksi tehtäväksi. Se parempi elämä jota alun perin lähdimme etsimään, ei toteudu.

Edellä kuvattu matka on tietenkin hyvin yksinkertaistettu kuvaus, mutta se kertoo meille kuitenkin mitkä ovat ne eri vaiheet, joista lukuisat henkisen matkan opettajat ja opit meille kertovat, ja joiden tavoittamiseen perinteiset henkisen kasvun ja itsensä löytämisen opit keskittyvät.

Mutta meille on tarjolla myös vaihtoehto, jota kutsun ”hyväksi ja mielekkääksi elämäksi”. Olennaista on se, että sen lähtökohta on päinvastainen kuin perinteisten näkemysten. Se alkaa siitä mihin nämä perinteiset näkemykset yleensä lopettavat. Todellisuus on jo yksi ja elämä ilmentää itseään meidän kauttamme ja on niin

tehnyt aina. Me olemme elämä itse, elämme ”siinä mitä on”, todellisuudessa. Elämämme on elämän luonnollista ilmentymistä ja virtausta. Se on vapautta olla se mitä on ja olemme – ei uskomuksia tai olettamuksia, vain elämää.

Se keskittyy siihen mitä on, ei siihen mitä ei ole

Hyvän ja mielekkään elämän haaste perinteisille opeille kiteytyy seuraavaan: miksi käyttää aikaa ja energiaa sen selvittämiseen, mitä luotu todellisuus tai tarkkaileva tietoisuus ovat, miten ne ovat syntyneet tai kuinka voimme löytää yhden todellisuuden?

Miksi käyttää aikaa ja energiaa sen selvittämiseen, mikä lopulta ei ole totta? Miksi emme lähtisi suoraan siitä, mikä on totta? Elämä on totta siinä mitä on ja me kaikki elämme siinä, tiedostamme sitä tai emme.

Hyvä ja mielekäs elämä ratkaisee näihin edellä kuvattuihin vaiheisiin liittyvät erillisyyden ja toiseuden haasteet ja näin syntyneen luodun todellisuuden luomat illuusiot ja näennäisyydet. Se antaa elämälle mahdollisuuden hävittää nämä luonnollisen, hyvän ja mielekkään elämän esteet elämästämme, elämästä itsestään käsin, siitä mikä on jo totta. Hyvä ja mielekäs elämä aloittaa siitä, mihin nämä perinteiset henkisen kasvun ja tietoisuuden laajentamisen opit päättyvät, onnistuessaan tavoittamaan maalinsa.

Tämä hyvän ja mielekkään elämän päinvastainen lähtökohta avaa meidät todellisuudelle ja saa meidät keskittymään siihen, mikä on jo totta, siihen mitä on. Ei siihen mikä ei ole totta tai siihen mitä ei ole. Hyvä ja

mielekäs elämä antaa meille työkalut ja lähtökohdan, jotka mahdollistavat luonnollisen elämän ja siinä elämisen heti. Me kasvamme luonnolliseen elämään ja yhteen todellisuuteen elämästä ja todellisuudesta käsin, ei vasta kun luodun todellisuuden ja dualistisen todellisuutemme illuusiot ja vuoristorata ovat purettu ja selvitetty ja nähty vain luoduiksi todellisuuksiksi.

Eivät nämä eri tietoisuuden tilat ja vaiheet tietenkään mihinkään häviä, mutta meidän ei tarvitse niitä itse selvittää ja purkaa. Elämä tekee sen puolestamme, kunhan vain elämme siinä mitä on. Perinteistä matkaa ei tarvitse tehdä eikä perille tarvitse päästä perinteisessä mielessä. Me olemme jo perillä. Hyvä ja mielekäs elämä aloittaa uuden matkan kohti hyvän ja mielekkään elämän yhä täydempää toteutumista, mutta tällä kertaa tämä matka tapahtuu siinä todellisuudessa ja elämässä, jossa me elämme, ei jossakin muualla.

Hyvä ja mielekäs elämä ei vie meitä pois siitä todellisuudesta ja elämästä, jossa olemme juuri nyt, vaan se antaa meidän olla juuri sitä, mitä me olemme illuusioinemme, harhoinemme, kärsimyksinemme, ilon ja surun hetkinemme. Mutta tällä kertaa se poistaa tarpeemme purkaa ja selvittää nämä luonnollisen elämän esteet itse. Elämä tekee sen puolestamme, meidän tulee vain antaa sille tämä mahdollisuus.

Koska me olemme tämä elämä, niin elämämme on edelleen meidän ”omaamme”, vaikkakin nyt ilman tunnetta tai tietoa erillisestä ja erityisestä kokijasta. Siksi

meillä ei ole tarvetta ulkoisille ratkaisuille. Me olemme elämä, joka löytää itsensä ja luo itselleen hyvän ja mielekkään elämän, luonnollisen elämän.

Tämä varmaankin kuulostaa melko hämmäntävältä tai liian hyvältä ollakseen totta, joten otetaan esimerkki tavallisesta elämästämme. Hyvän ja mielekkään elämän ”opiskelua” voimme verrata uuden kielen opiskeluun. Me voimme perinteisesti opiskella uutta kieltä oman kielemme ja kulttuurimme sisällä, irrallaan tämän uuden kielen todellisuudesta, siitä missä tätä uutta kieltä puhutaan äidinkielenä ja missä se on osa kulttuurista ja sosiaalista todellisuutta.

Tai sitten me voimme tehdä sen siten, että altistamme itsemme suoraan tämän uuden kielen luonnolliselle ympäristölle ja todellisuudelle. Annamme uuden kielen tulla osaksi itseämme ja elämäämme elämällä sitä todeksi arjessamme.

Hyvän ja mielekkään elämän opiskelu tapahtuu juuri näin: me altistamme itsemme uudelle todellisuudelle ja elämälle ja annamme sen tulla itseksemme ja elämäksemme. Aluksi tämä on luonnollisesti vaikeaa ja hankalaa, mutta hyvin pian sopeudumme tähän uuteen todellisuuteen, ja siitä tulee yhtä luonnollista kuin uuden kielen puhuminen. Hyvästä ja mielekkästä elämästä tulee itse asiassa ”äidinkielemme”, sillä se on todellinen elämämme, todellinen itseyytemme.

Miten uuteen aikaan pääsee

Uuden ajan luonnollisella elämällä tarkoitamme elämää, joka tapahtuu siinä mitä on, ei siinä mitä ei ole. Sillä, "mitä ei ole", tarkoitamme ajatustemme ja tunteidemme luomaa kuviteltua maailmaa, mennyttä tai tulevaa. Vain "se mitä on", tässä ja nyt, on todellisuutta, jossa me voimme elää luonnollisesti.

Kun kadotamme yhteyden luonnolliseen elämään, niin tämä ilmenee erilaisina riippuvuuksina, niin yksilön, yhteiskunnan kuin globaalillakin tasolla. Myös nykyinen elinympäristömme ja rahaa, kulutusta ja omistamista ihannoiva kulttuuri vieraannuttaa meidät luonnollisesta elämästä.

Riippuvuuksiamme ovat mm. seuraavat:

- yksilöllisiä ilmentymiä: raha, kulutus, omistaminen, ruoka, tupakka, alkoholi, huumeet, seksi yms.
- yhteiskunnallisia ilmentymiä: valta, korruptio, huijaaminen, valehtelu yms.
- globaaleja riippuvuuksien ilmentymiä: väkivalta, sorto, sota, ympäristön tuhoaminen yms.

Miten nämä laajalle levinneet ”riippuvuuspandemiat” syntyvät?

Ne syntyvät siten, että vieraannumme luonnollisesta elämästä kuviteltuun mielen luomaan todellisuuteen, jossa yhteytemme luonnolliseen elämään vähenee ja lopulta katkeaa. Meidät valtaa tyhjyyden tunne, kadotamme

merkityksen ja tarkoituksen elämästäme. Yhteyden puuttuminen luonnolliseen elämään ja pako tyhjyyden tunteesta luovat pakonomaisia riippuvuuksia, ja epäonnistuminen tyhjyyden täyttämässä näiden avulla, ajaa meitä masennukseen, ahdistukseen ja elämän tuskaan. Meitä alkavat vaivata fyysiset ja psykologiset sairaudet.

Meidän tulee oivaltaa oman itsemme todellinen luonne ja olemus elämänä, tietoisuutena ja todellisuutena itsenään. Oivallettava, että todellisuus on yksi ja kokonainen olevaisuus, joka ei tarvitse erillistä tarkkailijaa tai suorittajaa, jota itseksemme väärin luulemme, vaan elämä tapahtuu automaattisesti.

Kun olemme oivaltaneet todellisen itsemme, niin silloin olemme vapaita erillisyydestämme ja pystymme elämään luonnollista elämää ilman riippuvuuksia.

Nykyinen elämäntapamme, joka arvostaa kulutusta ja rahaa, on siis riippuvuus, joka on syntynyt yhteytemme katkeamisesta luonnolliseen elämään. Nykyinen maailmamme on syntynyt tästä yhteyden puutteesta syntyneistä riippuvuukstamme, ja toisaalta luomamme elinolosuhteet ja kulttuuri luovat ja ylläpitävät näitä riippuvuuksia.

Meidän tulee korjata perussyö, ei vain hoitaa oireita. Tulee oivaltaa todellinen olemuksemme ja luoda yhteys luonnolliseen elämään, jota kuvastavat mm.

- oivallus todellisesta olemuksestamme,

- yhteys luonnolliseen elämään syntyy, kasvaa ja vahvistuu
- ei vieraantumista eikä tyhjyyden tunnetta, ei riippuvuuksia,
- vapaus elää elämää luonnollisesti, hyvää elämää siinä mitä on,
- uuden luomista elämästä käsin mikä luo mielekästä elämää ja
- uusi yhteiskunta ja maailma syntyvät vapaiden ihmisten avatessa tietä eteenpäin.

Luopuminen luotua identiteettiämme, kuten ego, erillisyyttä, omakuva ja itse, ja nykyisyyttä ylläpitävistä uskomuksista, kuten että raha ja tavara tuovat onnea, varallisuus turvallisuutta, me emme muutu, maailma on valmis ja ei ole vaihtoehtoa, vapauttavat meidät sisäisesti. Luopuminen rahasta ja sen luomista haitallisista vaikutuksista kuten ahneus, eriarvoisuus, valta ja väkivalta, vapauttavat meidät ulkoisesti. Tarvitsemme sekä sisäiset että ulkoiset luopumiset, jotta olisimme vapaita ja voisimme elää elämäämme oman potentiaalimme mukaisesti täytenä, ja maailmassa, joka olisi mahdollinen myös pitkällä tähtäimellä.

Sisäinen vapautuminen luo meille uuden elämälle myönteisen todellisuuskäsityksen, evolutiivisen ja holistisen maailmankuvan ja elämäntavan, joka on aineellisesti vaatimatonta, mutta täynnä elämisen rikkautta ja luovuutta. Ulkoinen vapautuminen luo meille uuden vapaan ihmisyyden ja ekologisesti kestävän,

sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuullisen ja tasa-arvoisen maailman.

Jo yhdenkin seuraavista toteutuminen avaa tien uuteen aikaan ja käynnistää prosessin, joka voi lopulta johtaa todellisuuden oivaltamiseen. Varmin tapa olla avoin tälle on, että hyväksyy että niin ei koskaan tule tapahtumaan. Etsi, niin et tule löytämään.

NÄE MIKÄ ESTÄÄ TODELLISUUDEN NÄKEMISESI

- näe uskomukset uskomuksina, luotuina mielikuvina todellisuudesta, ei todellisena todellisuutena
- näe erillisyyden harha, että erillisuus on luotu kokemus, ei todellista
- näe ajan illuusio, että mitään ei tapahdu muualla kuin nyt, mennyt ja tulevaisuus ajatellaan myös aina nyt
- näe muuttumattomuuden illuusio, että se on vain luotu oletus ja pelkoa kohdata muutos

ÄLÄ OLETA

- älä luo mielikuvia todellisuudesta, ymmärrä että ne ovat vain ajatuksia, näe todellisuus sellaisena kuin se on
- älä elä menneissä muistoissa tai tulevaisuuden haaveissa, ymmärrä että ne ovat vain ajatuksia, elä siinä mikä on todellista
- älä odota mitään, oivalla, että se mitä on riittää, koska ei ole mitään muuta
- älä usko itseäsi, oivalla kuka tämä erillinen itse on, josta olet tietoinen ja jota pitäisi uskoa

- älä yritä ymmärtää, ole täysin tietämätön, ole avoin kaikelle
- älä halua olla olemassa, ymmärrä, että se on vai tämä halu, joka haluaa olla olemassa, ole ei-mitään ja kaikki

OLE AUKI

- ole läsnä siinä missä olet ja sille mitä on, sillä missä muuallakaan voisit olla, elä siinä mitä on ja tapahtuu
- kohtaa kaikki kuin ensimmäistä kertaa, älä kohtaa mielikuviasi vaan todellisuus
- ole auki, paljasta itsesi, kohtaa kaikki

Todellinen meditaatio

Pysähdy, ole poissa, elämä tapahtuu.

Todellinen meditaatio on, että olemme ja elämme siinä mitä on, milloin ja missä vaan. Se on sitä, että emme ole tulossa mistään, emmekä menossa mihinkään. Aika on pysähtynyt ja me olemme pysähtyneet.

Todellinen meditaatio on, että olemme vain tietoisia siitä mitä on ja tapahtuu, mutta emme itse ole paikalla, vain tietoisuus on. Annamme kaiken olla ja tapahtua, emme osallistu siihen mitenkään, olemme vain läsnä.

Todellinen meditaatio ei ole tekemistä, sitä ei voi harjoittaa, sen voi vain antaa tapahtua. Se ei ole vetäytymistä pois elämästä hiljaisuuteen, vaan elämistä hiljaisuudessa.

Todellinen meditaatio on, että olemme läsnä elämälle ja avoin mahdolliselle. Silloin elämä on läsnä meille ja mahdollinen tapahtuu. Se on elämistä tavalla, jolla elämä elää elämää. Me olemme elämä ja todellinen meditaatio.

Monesti meditaatiolla ymmärretään, että sen avulla voisimme hiljentää päässämme pyörivän ajatusmyllyn ja täten rauhoittua, saada mielenrauhan, ja että me teemme sen itse. Toki paikallaan oleminen rentouttaa meitä, mutta se ei ole todellisen meditaation tavoite. Se on, että emme tee mitään ja annamme kaiken olla kuten on. Olemme täysin välinpitämättömiä, mutta täysin tietoisia kaikesta mitä on ja tapahtuu. "Huomioton huomio" kuvaa tätä hyvin.

Näin kun olemme, niin se tapahtuu. Ajatukset vähenevät ja lopulta hiljenevät, hiljaisuus laskeutuu ja koemme sen mitä ei voi kokea, me olemme kaikki ja ei-mitään. Oivallamme todellisen olemuksemme ja hiljaisuus on elämän lähteemme kaikessa mitä teemme.

ASKELE KERRALLAAN UUTEEN AIKAAN

*Me luomme uuden elämän ja maailman askel kerrallaan
vapautemme kautta.*

Uuden ajan tavoite

Uuden ajan tavoitteena on mahdollistaa ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä, hyvä ja mielekäs elämä, yhteiskunta ja maailma ja ottaa vastuu sen toteutumisesta omassa elämässämme. Tämä toteutuu, kun vapaudumme erillisyytemme luomista uskomuksistamme ja kohtaamme ne tekemällä tekoja omassa elämässämme ja laajentamalla tietoisuuttamme elämästä ja ihmisestä.

Kuinka tehdä elämästämme hyvää ja mielekästä ja tehdä se tavalla, jolla maailmastamme tulee ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä ja mahdollinen – se on haasteemme.

Nykyinen pyrkimyksemme tuottaa hyvää ja mielekästä elämää itsellemme aineellisen kulutuksemme ja talouskasvun avulla on ajamassa maapallomme monimuotoisuuden ja elinvoiman ja samalla meidät itsemme uhan alle, ilman että saavutamme itsellemme hyvää ja mielekästä elämää muuta kuin hetkellisesti.

Meidän tulee ratkaista nämä molemmat haasteemme nyt yhtä aikaa. Tämä edellyttää perustavanlaatuista muutosta tavassamme elää ja järjestää elämämme ja yhteiskuntamme. Meillä on nyt oltava rohkeutta katsoa sisäistä ja ulkoista todellisuuttamme suoraan silmiin ja nähdä se, että emme voi enää jatkaa nykyisellä kestäättömällä elämäntavallamme.

Me tarvitsemme nyt vapautta ja tietoa, tehdäksemme tekoja, jotka ovat vastuullisia ja luovat uuden, kestävän maailman.

VAPAUS

Me tarvitsemme rohkeutta ja vakaata tahtoa kohdata oma itsemme, ja maailmamme todellisuus sellaisena kuin se on tällä hetkellä. Mahdollistaaksemme tämän meidän tulee vapautua erillisyyden kokemuksen luomista uskomuksistamme – uskomuksistamme, jotka estävät meitä elämästä hyvää, mielekästä ja kestävästä elämästä siten kuin sitä haluaisimme elää. Meidän tulee samalla luoda maapallollemme ja meille kaikille tulevaisuus, joka on mahdollinen.

VASTUU

Meidän on itse otettava vastuu omasta elämästämme, ihmiskuntamme ja maapallomme tulevaisuudesta, sillä kukaan muukaan ei sitä tule puolestamme ottamaan. Me olemme se muutos, jonka haluamme maailmassamme nähdä, me olemme vastaus aikamme haasteisiin ja ratkaisu oman elämämme muuttamiseksi hyväksi, mielekkääksi ja kestäväksi.

TIETOA

Me tarvitsemme uusinta tietoa ihmisestä, elämästä ja maailmastamme – itsestämme – jotta pystymme ymmärtämään ja viestimään sitä, miten vapautemme ja tekomme luovat aidosti uutta maailmaa. Meidän on

luotettava siihen tietoon, jonka vapautemme meille näyttää, ja tehtävä se näkyväksi ja eläväksi meille itsellemme ja muille. Silloin myös järkemme ja tunteidemme kautta voimme ymmärtää vapauden ja vastuun, joka meidän kohdallemme nyt ihmiskunnan historiassa tulee.

TEKOJA

Meidän on tehtävä konkreettisia tekoja omassa elämässämme ja yhteiskunnallisessa vaikuttamisessamme askel kerrallaan – vastuullisia tekoja, jotka luovat uuden maailman. Vain tekojemme myötä uusi maailma tulee näkyväksi ja eläväksi todellisuudeksi niin itsellemme kuin muillekin.

Me tarvitsemme nämä kaikki neljä – vapautta, vastuuta, tietoa ja tekoja. Ne luovat yhdessä uuden elämäntavan ja maailman peruspilarit.

Uusi elämämme perusta

- uusi paradigma – meidän on nähtävä maailma ja itsemme uusin silmin
- luonnollinen, elämä- ja tietoisuuslähtöinen todellisuuskäsitys ja maailmankuva – suuri murros uuteen aikakauteen

Meidän on kohdattava vallitseva todellisuus rehellisesti ja avoimesti – me tarvitsemme muutosta. Hyvä ja mielekäs elämä ei synny nykyiseltä, materialistiselta ja erillisyyttämme korostavalta pohjalta, eikä maailmamme

ole enää kestävällä pohjalla. Ongelma ei ole varsinaisesti meissä vaan puutteellisessa todellisuuskäsityksessämme ja maailmankuvassamme. Elämämme tyhjyyden tunne syntyy erillisyyden kokemuksestamme. Hyvä ja mielekäs elämä sekä kestävä maailma syntyvät vain toimimalla toisin. Ne syntyvät käsi kädessä elämällä ja näkemällä itsemme ja maailmamme toisin.

- holistinen näkökulma – me olemme yhtä ja samaa elämää
- evolutiivinen, integraalinen ja elämäkeskeinen näkökulma todellisuuteen – elämä on yksi ja kokonainen

Se mikä on hyvää maapallomme, on hyvää meille itsellemme. Jos maapallomme voi huonosti, me voimme huonosti. Hyvinvointimme perusta on maapallomme elämän monimuotoisuus ja elinvoimaisuus. Kun muutamme elämäntapamme sellaiseksi, ettei se ole enää ristiriidassa maapallomme hyvinvoinnin kanssa, silloin myös oma elämämme on hyvää ja mielekästä.

- uusi elämäntietous – tarvitsemme vapautta ja tietoa
- vapaudesta käsin ymmärrämme elämää syvemmin – tieto on elämän palveluksessa

Vapaus tiedosta antaa kaiken tiedon käyttöömme – me tarvitsemme molemmat. Meidän tulee laajentaa tietoisuuttamme, jotta elämä voisi vapautemme myötä hyödyntää sitä elämän hyväksi. Ymmärrys elämästä ja ihmisestä laajentaa tietoisuuttamme ja tietoamme

itsestämme ja maailmastamme. Vapautuminen uskomuksistamme ja tiedostamme antaa meille kyvyn hyödyntää elämäntietoisuuttamme muiden ja elämän hyväksi.

Uusi elämäntapamme

- vapaaehtoinen vaatimattomuus – uusi elämäntapamme
- vaatimattomuus aineellisessa kulutuksessa mutta monimuotoisuus ja rikkaus elämässä – vähemmän on enemmän

Me voimme nyt iskeä kaksi kärpistä samalla iskulla – vähemmän on enemmän. Tie kestävään maailmaan luo hyvän ja mielekkään elämän. Hyvä ja mielekäs elämä luo kestävän maailman. Vapaaehtoinen vaatimattomuus on kestävää ja vastuullista elämää, terveellisiä elämäntapoja ja elämisen iloa. Vapaaehtoinen vaatimattomuus luo elämän, joka pysyy maapallomme uusiutuvan biokapasiteetin rajoissa.

- aktiivinen passiivisuus – me olemme se muutos, jonka haluamme maailmassa nähdä
- kestävä vetäytyminen uuteen elämään ja maailmaan – emme tue sitä, mistä haluamme eroon

Maailma muuttuu, kun me muutumme – me olemme uusi maailma. Osallistumattomuus kestäättömään elämäntapaan ja maailmaan avaa tien uuteen elämään ja uuteen maailmaan. Aktiivinen passiivisuus on sitä, että et

tue sitä, mitä vastustat. Ole itse se muutos, jonka haluat maailmassa nähdä. Anna tukeksi uudelle ja luo sitä itse.

- puhetta ja tekoja – tarvitsemme molempia
- vasta teot konkretisoivat päätöksemme elää toisin – me olemme uusi maailma

Meidän tulee elää niin kuin puhumme – teot puhuvat puolestamme. Sisäisen vapautumisemme ja ulkoisen elämäntapamuutoksemme välinen vuorovaikutus vie meitä eteenpäin. Tekomme vievät meitä vapauteen ja kestäväan maailmaan. Puhetta ja tekoja – me tarvitsemme niitä molempia. Sisäinen vapautuminen uskomuksistamme antaa meille rohkeuden ja uskon polkumme kulkemiseen.

Polku uuteen elämään

- askel kerrallaan – kuuntele elämää
- vain seuraava askel on tärkeää – ja meidän on se itse otettava

Uusi, kestävä maailma ja sisäinen vapautuminen toteutuvat askel kerrallaan. Meidän vastuumme on ottaa ensimmäinen askel ja antaa elämän näyttää, milloin ja mihin suuntaan seuraava askel tulee ottaa. Askel kerrallaan luo polun uuteen elämään. Elämä tietää meitä paremmin, miten elää hyvää elämää.

- vapautuminen uskomuksistamme – vain vapaat luovat uuden maailman
- vain vapaat ihmiset pystyvät luomaan uuden maailman – elämme siinä mitä on

Vain uskomuksemme ovat vapautemme tiellä – vapaus luo hyvän ja mielekkään elämän. Nykyinen kestämaton ja merkityksetön elämämme on meidän uskomuksiemme luomaa, ja siksi voimme luopua siitä luopumalla uskomuksistaamme. Hiljenny, kuuntele ja mietiskele – ole läsnä elämälle ja avoin mahdolliselle. Uskomuksiemme läpi näkeminen avaa tietä hyvään ja mielekkääseen elämään.

- vastuu – vastuamme ja tiemme on yhteinen
- emme voi ulkoistaa vastuutamme – me teemme sen yhdessä

Vastuu on meidän – emme voi ulkoistaa sitä kenellekään muulle. Yhdessä askelten ottaminen on helpompaa ja varmempaa, mutta itse meidän on askeleet otettava. Me emme voi ulkoistaa matkaamme muualle – matka tapahtuu sisällämme ja elämässämme. Yhteinen vastuamme on luoda polkua muille kulkea eteenpäin.

Uusi elämänasenteemme

Maapallo ja elinvoimamme

Maapallo ja sen luonto ovat elämämme lähde ja yhteisen ihmisyytemme perusta – mikä on hyväksi maapallolle, on hyväksi koko ihmiskunnalle.

Elämän kokeminen yhteydessä luontoon ja yhdessä muiden ihmisten kanssa, on elinvoimamme lähde – mikä on hyväksi luonnolle ja muille ihmisille, on hyväksi meille itsellemme.

Ihmisyys ja toistemme kohtelu

Tietoisuutemme laajuus määrittää sen, miten näemme itsemme, toistemme ja maailman – kun tiedämme tämän, niin ymmärrämme toistemme erilaisuutta ja erilaisia todellisuuksia, joissa me ja he elämme.

Me olemme erilaisia – meillä on oikeus ilmentää itseämme ja kulttuuriamme siten kuin on meille luontaista ja luonnollista ja annettava tämä oikeus myös muille ja muulle luonnolle.

Kohtele toista ihmistä kuin kohtaisit hänet aina ensimmäistä kertaa – näin et kohtaa mielikuvaasi tai uskomustasi hänestä, vaan sellaisena kuin hän on kohdatessanne – näin annat sekä itsellesi että hänelle mahdollisuuden muuttua.

Eläminen todellisuudessa

Elä siinä mitä on – se luo hyvän ja mielekkään elämän hävittäessään tunteen ja kokemuksen siitä, että olemme erillisiä ja erityisiä suhteessa muuhun elämään ja avaa meidät elämälle ja todellisuudelle.

Näe todellisuus sellaisena kuin se on – se paljastaa meille todellisuudesta luodut kuvat ja uskomukset ja saa meidät toimimaan todellisuudesta käsin tilanteen vaatimalla tavalla.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta – eläminen ja toimiminen todellisuudessa saa meidät toimimaan yhteisen, kaikkien edun ja elämän puolesta.

Todellinen olemuksemme

Me olemme aina ”liikkeessä ja paikallaan” – kun elämme todellisuudessa, siinä mitä on, niin silloin olemme avoimia elämän evolutiiviselle, eteenpäin vievälle elinvoimalle – silloin me kehitymme ja sopeudumme elinolosuhteisiimme ja -ympäristöömme luonnollisesti.

Me olemme elämä, se mitä on – kun erillisyyden kokemuksemme häviää, niin oivallamme olevamme yhtä ja samaa elämää kuin kaikki muukin elämä.

Elämäntapamme on nyt pakoa todellisuudesta

Nykyinen elämäntapamme on riippuvuus, se on pakoa todellisuudesta. Me tarvitsemme uuden suhteen itseemme, meidän on nähtävä itsemme uudella tavalla.

Luonnollinen elämä tapahtuu aina siinä mitä on, ei ajatuksissamme, tunteissamme ja niiden luomissa uskomuksissa, kuvitelmissa tai elämyksissä. Elä siinä mitä on ja nauti elämästä. Avautumalla elämälle löydät tasapainon elämäsi ja elämällesi vankan perustan.

Elämä todellisuudessa hävittää riippuvuutemme

Meidän on vaihdettava erillisyyden kokemuksestamme kumpuava itsekeskeisyytemme elämästä nousevaan yhteisyyteen, ja elämään toistemme ja muun elämän kanssa.

Kun luovumme uusien arvojemme ja tietoisuutemme houkuttelemina pois erillisyydestämme ja

toiseudestamme, niin löydämme vahvan yhteyden elämään. Alamme elää sisällä elämässä, emme sen ulkopuolisena toimijana.

Raha, tavarat, kuluttaminen, omaisuus. Ne ovat korvikkeita, joita olemme hankkineet, koska emme ole pystyneet elämään siinä mitä on. Kun alamme elää todellisuudesta käsin, niin tarve niille häviää. Se tervehdyttää elämämme, itsemme ja poistaa riippuvuuden ulkoisesta. Elämästämme tulee luonnollista elämää.

Elämän puolesta

Uusi ihmisyytemme ei ole ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta. Se on valinta, jonka vain me itse voimme tehdä avautumalla elämälle ja sille mitä on.

Me löydämme

- todellisen itsemme olemuksen ja luonteen elämästä ja sen jatkuvasti muuttuvasta ja eteenpäin menevästä elämänvirrasta,
- toisemme ja yhteisen ihmisyytemme, jossa osallisuus, välittäminen, kunnioittaminen, vapaus ja vastuu luovat hyvän ja mielekkään elämän meille kaikille,
- luonnon elämämme lähteenä ja sitä ylläpitävänä voimana, joka antaa meille kaiken mitä tarvitsemme elääksemme,
- maailman yhteisenä kotinamme, jossa keskitymme siihen mikä meitä yhdistää, ei siihen mikä meitä (näennäisesti) erottaa ja

- jatkuvasti itseään uudistavan, elävän maailmankaikkeuden ja yhteyden siihen laajentuneen tietoisuutemme kautta.

Kun luomme nämä uudet suhteemme ja elämme niitä todeksi omassa elämässämme ja toistemme kanssa, niin silloin me avaamme myös tien maailmamme muuttamiseksi ekologisesti ja sosiaalisesti vastuulliseksi ja kestäväksi.

LOPUKSI

Meidän tulee nyt kohdata oma itsemme ja aikamme todellisuus sellaisena kuin se on, ja toimia sen mukaisesti.

Vaikka maailma on tulevaisuudessa paljon nykyistä haastavampi, niin silti voimme elää hyvää ja mielekästä elämää, kunhan vain elämme todellisuudessa ja sen edellyttämällä tavalla.

Kun elämme entistä elämäkeskeisemmin, niin sitä vähemmän tarvitsemme aineellista kulutusta ja elämämme sisältö tulee aivan muualta. Se tulee elävästä elämästä eikä ”kuolleesta” tavarasta.

Hyvä elämä on mahdollinen

On hämmentävää ajatella, että jo muutaman kymmenen vuoden kuluessa elinolosuhteet maapallolla heikkenevät oleellisesti ja luonnon ekosysteemit voivat romahtaa yhä laajemmilla alueilla. Asia, jota ei nuoruudessani voinut edes kuvitella. Näemme jotakin sellaista, jota ei ole koskaan ihmisen historiassa tapahtunut eikä todennäköisesti tapahdu enää koskaan. Aika mykistävää. Ja lapsemme ja lapsenlapsemme tulevat elämään siinä maailmassa.

Mutta voi olla, että näemme myös suuren murroksen ”uuteen aikaan”, kun ihmiskunta herää ja alkaa uuden maailman luomisen. En usko, että pystymme enää estämään merkittävää luonnon ekosysteemien ja elinolosuhteiden huonontumista, jopa romahtamista, ja siksi meidän tuleekin nyt miettiä sitä, miten sopeudumme tähän luomaamme tilanteeseen tulevien vuosikymmenten aikana. Ja vastaukseni on aina sama: meidän tulee herätä todellisuuteen, elää siinä mitä on ja luoda hyvä ja mielekäs elämä meille kaikille niistä lähtökohdista, jotka meillä ovat nyt ja tulevaisuudessa.

"Hyvä ja mielekäs elämä meille kaikille" tarkoittaa kaikelle elämälle, jokaiselle ihmiskuntamme jäsenelle ja jokaiselle maapallomme elolliselle osalliselle, ja jotta tämä olisi mahdollista, pitää myös kaikesta luonnon elinvoimasta pitää huolta. Me olemme nyt tässä yhdessä ja vain yhdessä

me voimme tästä selvitä. Kukaan tai mikään ei voi tästä "erillisenä" ilman muita selvitä.

Tämä on myös lähtökohta ja perusta, josta uusi maailma luodaan ja sitä helpompaa tämä kaikki on, mitä enemmän pystymme luopumaan itsekeskeisyydestämme ja löytämään elämäkeskeisyyden elämämme perustaksi.

Kiitos!